

மண்சிசிகை

காலாண்டு மின்னிதழ்

மலர் : 1

ஏப்ரல் - சூன் 2024

இதழ் : 2

பைந்தமிழ் காத்த பாண்டித்துரைத் தேவர்

21.03.1867 - 01.12.1911

பிறந்தநாள் சிறப்பிதழ்

மணிச்சிகை

காலாண்டிதழ்

ஏப்ரல் - சூன் 2024 இதழ் - 2

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ஜெ.போ.சாந்திதேவி

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் கோ.சுப்புலட்சுமி

பொறுப்பாசிரியர்

வீ.அதிவீரபாண்டியன்

ஆசிரியர் குழு (பேராசிரியர்கள்)

முனைவர் மா.செல்வத்தரசி

முனைவர் ஜெ.கோகிலா

முனைவர் அ.நந்தினி

முனைவர் தி.பிருந்தா

ஆசிரியர் குழு (மாணவர்கள்)

அ. முகம்மது இஸ்மாயில் - பி.ஏ II

கோ.ஜா நான்சி எல்பின் - பி.லிட் II

ம. யோகபுரீ - பி.ஏ II

சு. ராஜமாலதி - பி.ஏ II

இரா.புனிதவள்ளி - எம்.ஏ I

மின்னஞ்சல் :

manicchikai2023@gmail.com

கட்டுரைகள்

1. செவ்வியல் இலக்கியங்களில் பெண் இருப்பும் மறுப்பும்
- முனைவர் அ.நந்தினி..... 3
2. ஒப்பீட்டு நோக்கில் நாற்கவிராச நம்பியின்
அகத்திணையியல் இலக்கணமும் ஆலூர்கிழார்
மதுனாரின் நற்றிணைப் பாடலும்
- கோ.ஜா.நான்சி எல்பின்..... 11
3. பிரிவினைச் சுதந்திரத்தின் விலை என்ன?
- கோ.ராஜகுமாரன் 19
4. பாரதியார் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும் அறம்
- முனைவர் ஜெ.கோகிலா..... 23
5. கவிதை பேசுவோம்
- ம.யோக புரீ 28
6. பைந்தமிழ்க் காவலர் பாண்டித்துரைத்தேவர்
- பா.கமல் 30
7. நற்றிணையில் அஃறிணை உயிர்களின் அன்பு
வாழ்க்கை - சரோஜினிதேவி..... 34
8. துணிக்காரசாமி சிறுகதையில் மனிதநேயம்
- ம.தேவி 40

சிறுகதைகள்

1. ஒத்த வீடு - முனைவர் மு.செந்தில்குமார்..... 15
2. சிறு நெருப்பு - ச.நாராயணன்..... 45

கவிதைகள்

1. பைந்தமிழ்க் காவலர் - சு. நந்தினி 6
2. பாலை வழி காட்டியே - மு.தமிழ்ச்செல்வன்..... 43
3. பாண்டித்துரைத்தேவர் - கோ.ஜெயலட்சுமி 39
4. தாய்மை / வெல்வாய் நீ - செ.பவானி..... 44

ஒவியம்

1. மு.கருப்புச்சாமி 47
2. ம.ராஜராஜேஸ்வரி 48

நூல் மதிப்புரை

- 1.கோதைதீவு - ர. ஐஸ்வர்யா..... 8

பதிப்புரை

முனைவர் ஜெ.போ.சாந்திதேவி
முதல்வர்(பொ), செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை

செந்தமிழ்க் கல்லூரி மாணவர்களின் படைப்பாற்றலை வெளிக்கொணரும் நல்ல நோக்கோடு 'மணிச்சிகை' எனும் காலாண்டு மின்னிதழ் கடந்த சனவரி மாதம் தொடங்கப்பட்டு, அதன் தொடர்ச்சியாக இரண்டாவது இதழ் தற்போது வெளிவருகிறது. ஆறு மாணவர்கள் இரண்டு பேராசிரியர்கள் என எட்டு கட்டுரைகள், நான்கு மாணவர்களின் கவிதைகள், பேராசிரியர் மற்றும் மாணவர் என தலா ஒரு சிறுகதை, இரண்டு மாணவர்களின் ஓவியம், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளரின் புத்தக மதிப்புரை என மொத்தம் 17 படைப்புகள் இவ்விதழுக்கு மணம் பரப்புகின்றன. 21.03.2024 அன்று நடைபெற்ற நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நிறுவனர் வள்ளல் பொன். பாண்டித்துரைத் தேவரின் 157-ஆவது பிறந்தநாள் நிகழ்வில் மாணவர்களால் படைக்கப்பட்ட கட்டுரைகள், கவிதைகள் இடம் பெற்று நிறுவனத்தின் தமிழ்ப் பற்று, மொழி ஆளுமை, மொழிவளச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு மாணவர்களின் கட்டுரையும் மிகச்செறிவாகவும் நல்ல மொழி நடையுடனும் அமைந்து அவர்களின் திறனுக்கு சான்று பகர்வனவாய் இடம்பெறுகிறது. கட்டுரை, கவிதை என்ற இலக்கிய வடிவங்களைக் கடந்து சிறுகதையாளர்களாகவும் எங்கள் மாணவர்கள் பரிணமித்திருப்பது பாராட்டிற்குரியது. படிப்பும் ஆர்வமும் குறைந்து கொண்டு இலக்கிய மாணவர்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு இல்லாமல் இருக்கின்றனர் என்ற கருத்து பரவலாக உள்ளது. அக்கருத்தை மறுக்கும் விதமாக எங்கள் மாணவர்கள் பழந்தமிழ் பனுவல்களை பயில்வதன் சான்றாய் மரபுப் பாக்களையும் எழுதி சிறப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள்.

கொண்ட நோக்கம் கொஞ்சமும் சிதைந்திடாமல் சிறப்புடன் வெளிவரும் இவ்விதழை மாணவர்கள் நுகர்ந்து மன(ண)ம் கொள்ள வேண்டும். படைப்புகள் தந்த மாணவர்களுக்கும் படித்து மகிழ்வோருக்கும் வாழ்த்துகள்.

செவ்வியல் இலக்கியங்களில் பெண் இருப்பும் மறுப்பும்

முனைவர் அ.நந்தினி
உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ் மொழியின் சிறப்புக்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் மிக முக்கியமானதாக அமைந்திருப்பது பழந்தமிழ்ப் பாடல்கள் எனில் மிகையன்று. பாட்டும், தொகையுமாக அமையப்பெற்றுள்ள சங்கநூல்கள் உலக மொழி இலக்கியங்களில் பழமையும் சிறப்பும் மிக்கன.

இலக்கியங்கள் அவ்வக்கால மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துக் காட்டும் காலக்கண்ணாடிகளாகத் திகழ்வன. தமிழில் கிடைக்கும் முதன்மையான நூலான தொல்காப்பியம் தொடங்கித் தமிழர்களது வாழ்வியலை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இவ்வுலகம் ஆண் மற்றும் பெண்களின் கூட்டிணைவால் உருவானது என்பதோடு அவர்களின் இணக்கத்தினாலேயே பெருகிக் கிளைத்து வருவது. பைபிளின் கருத்துப்படி ஆதாம், ஏவாளால் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட மனிதப் பிறப்பு இன்று ஏறத்தாழ எண்ணூற்று ஐம்பது கோடிக்கும் அதிகமான மக்கள் திரளை உள்ளடக்கியுள்ளது.

இவ்வுலகை உருவாக்க ஆண் எவ்வளவு உழைத்திருப்பானோ அதற்குச் சற்றும் குறைவில்லாத வகையில் பெண்ணின் உழைப்பும் இருந்துள்ளது. தொடக்க காலத்தில் இச்சமூகம் தாய்வழிச் சமூகமாக இருந்துள்ளதைப் பல்வேறு ஆய்வுகள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. படைப்பின் ஆதாரமான பெண்கள் தலைமைத்துவம் பெற்றிருந்தது வியப்பானதன்று. ஆனால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, வரன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு அடிமையாக்கப்பட்டதே வியப்பினை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது.

தமிழில் கிடைக்கும் முதல் நூலே தாய்வழிச் சமூகம் மறைந்து தந்தைமைச் சமூகம் உருவான பிறகு எழுதப்பட்ட நூலாக உள்ளது. தொல்காப்பியத்தில் ஆண் முதன்மை பெற்றுள்ள கருத்துக்கள் நிரம்பிக் காணப்படுவதோடு பெண்களை அடிமை நிலையில் வைக்க உருவாக்கப்பட்ட கருத்துக்களும் காணக்கிடைக்கின்றன.

பெண்ணின் இருப்பினை அவள் தீர்மானம் செய்யாமல் ஆணே தீர்மானித்திருக்கின்றான். அதனை அக்காலப் பெண்களுள் பெரும்பான்மையானோர் ஏற்றுக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ள பாடற் பதிவுகளில் பெண் பேசா மடந்தையாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். 'வினை ஆடவர்க்கு உரிமையுடையதாக உள்ளது. இல்லறப் பணிகளைச் செய்வதும், கணவனையும் குழந்தைகளையும் கவனித்துக் கொள்வதும் பெண்ணுக்கான கடமையாக வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஆணின் எண்ணத்திற்கேற்ப வளைந்து கொடுக்கும் வாழ்வு பெண்ணுக்கானது. இதனை ஏற்றுக்கொண்டு பலரும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். எனினும் இச்சமூகப் பொதுப்புத்தியினை

ஏற்காதவர்கள் எப்பொழுதும் இருந்துள்ளதைப் பல்வேறு காலகட்ட இலக்கியங்களும் பதிவு செய்துள்ளன.

சங்க கால இலக்கியங்களில் அதிகம் பதிவு பெற்றுள்ள பெண் மாந்தர்களாகத் தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய், விறலி, பாங்கியர், பரத்தையர் என்பவர்களைக் காண்கிறோம். 'பெயர் சுட்டா மரபு' பின்பற்றப்பட்ட கால இலக்கியம் என்பதால் பெயர்கள் இடம்பெறவில்லை. மேலே கூறப்பட்ட பெண் மாந்தர்களில் விறலி ஓரளவு பேசுவதற்கான உரிமை பெற்றவளாக இருக்கின்றாள்.

தலைவி உட்பட்ட பிறரை ஆணின் எண்ணங்களுக்கேற்ற வகையில் தங்களது இருப்பினை அமைத்துக் கொண்டவர்கள் எனலாம். அதில் பரத்தையரின் வாழ்வு ஆணின் எண்ணங்களை மறுத்து வாழ்ந்த வாழ்வெனத் துணியலாம். ஆணை எதிர்த்துப் பேச மட்டுமன்று ஆட்டுவிக்கும் உரிமையும் பெற்றவளாகப் பரத்தையரின் வாழ்வியல் அமைந்துள்ளது. அவளது உரிமைகள் மற்ற பெண்களாலேயே பழி தூற்றப்படுவதாகவும் அல்லது அஞ்சப்படுவதாகவுமான பதிவுகளைக் காண முடிகின்றது.

பரத்தையரின் வாழ்வியல் கட்டமைக்கப்பட்ட கருத்துகளுக்கு மறுப்பானதாக அமைவதைக் காணமுடிகின்றது. புலவர்கள் என்ற தன்மைகளுடன் அணுகும் பொழுதும் பெரும்பாலான புலவர்கள் அக்கால மரபுகளைப் பின்பற்றித் தமது பாடல்களையும், வாழ்வியலையும் அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர். இவர்களில் இருந்து மாற்றுத் தன்மை கொண்டவர்களாக ஒளவையார், வெள்ளிவீதியார், பெருங்கோப்பெண்டு, நப்பசலையார் போன்றோரின் வாழ்வும் பாடல்களும் மாற்றுத்தன்மையுடன் ஆணின் எண்ணங்களை மறுத்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

சிலம்பில் கூறப்படும் கண்ணகியின் வாழ்வு பெண்ணின் இருப்புக்கானது என்றால் மாதவியின் வாழ்வு மறுப்பிற்கானது எனக் கொள்ளலாம். இதனைப் போன்றே கவுந்தியடிகள், மணிமேகலை போன்றோரின் வாழ்வியல் மறுப்புக்கானது எனத் துணியலாம்.

பெண்ணின் இருப்பினை அற இலக்கியங்கள் கட்டமைத்துள்ளன. அவை பெண்ணுக்கான ஒழுக்கங்களை வரையறுத்துள்ளதோடு அதனை மீறும் பெண்களை இழிவானவர்களாகக் கருத்துக்களைக் கட்டமைப்பதனைக் காணமுடியும். அதனை மீறும் பெண்களைப் 'பொருட்பெண்டிர்' என சமூகப் பொதுவெளியில் தனிமைப் படுத்திப் பார்க்கின்ற பணியினைச் செய்துள்ளன. பொருட்பெண்டிர் எனக் குறிக்கப் பட்டவர்கள் ஆணின் விருப்பத்திற்கேற்ப நடக்க மறுத்தவர்கள் எனக் கொள்ளலாம். இத்தகையவர்கள் பற்றிய பதிவுகள் செவ்வியல் நூல்களில் பரவலாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இல்லறக் கடமைக்காக எதனையும் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற சிந்தனை கொண்ட கண்ணகி பெண் இருப்புக்கு முன்பகுதியில் சான்றாகின்றாள். அவளே பிற்பகுதியில் பெண்ணுக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை மீறி ஆண்கள் நிறைந்துள்ள அவையில் வாதிடும் பெண்ணாகவும் உள்ளாள். எனவே கண்ணகியின் வாழ்வியல் பெண்ணின் இருப்புக்கும், மறுப்பிற்கும் சான்றாகத் திகழ்கின்றது.

மாதவி, மணிமேகலையின் வாழ்வியல் முற்றிலும் மறுப்பிற்கானதாகத் திகழ்கின்றது. கோவலனுடன் வாழ்ந்து வந்த காலத்திலேயே அவனின் விருப்பத்தினையும் மீறி இந்திரவிழாவில் நடனமாடிய தனித்துவம் மிக்கவளாக மாதவி இருந்துள்ளாள். இங்கு ஆணின் எண்ணம் மறுக்கப்படுவதோடு அது பெண்ணின் இயல்பான மனதை ஒட்டியதாக அமைந்துள்ளது.

மணிமேகலையின் வாழ்வு குலத்தொழிலை மறுத்ததோடு மட்டுமன்றி காதல், திருமணம் என்ற மரபு அடிப்படையிலான அனைத்து அம்சங்களையும் மறுப்பதாக அமைகின்றது. நாட்டின் அரசியாகக் கிடைத்த வாய்ப்பினையும் துச்சமெனத் தூக்கியெறிந்த வாழ்வுக்குரியவளாய் மணிமேகலை சிறப்படைகின்றாள்.

இவ்வாறு பெண்களின் இருப்புகள் பற்றிய பதிவுகள் இடம்பெறுவதோடு, பெண்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை, ஒழுக்கலாறுகளை, விதிமுறைகளை மறுத்து வாழ்ந்த பெண்களின் மறுப்புகளும் எதிர்ப்புகளும் செவ்வியல் இலக்கியங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது.

தமிழ் வளர்த்த வெளிநாட்டு அறிஞர்கள்

- ஆல்பர்ட் ஹென்றி ஆர்டன் (1841–1897): தமிழ் மற்றும் தெலுங்கு மொழிகளுக்கான இலக்கணம் குறித்து நூல்களை வெளியிட்டவர்
- பெஷ்சி(1680–1747): வீரமா முனிவர் எனத் தமிழ் மக்களால் போற்றப்படும் தமிழ் அறிஞர். ஒரு ஜெசுயிட் பாதிரியாராக இந்தியா வந்தவர் தமிழின் பால் தீராத காதல் கொண்டவராக மாறினார். தன் வாழ் நாள் முழுவதும் தமிழ் மற்றும் தமிழ் மக்களுக்கு தொண்டு ஆற்றுவதில் காலத்தைக் கழித்தவர். பல தமிழ் இலக்கிய நூல்களை எழுதி உள்ளார். கொடுந்தமிழ் இலக்கணம், பரமார்த்த குருவின் கதை, தமிழ்-இலத்தீன் அகராதி, செந்தமிழ் இலக்கணம் (இலத்தீனில் எழுதப்பட்டது), வாமன் சரித்திரம் (பாடநூல்), தொன்னூல் விளக்கம், சதுரகராதி என்னும் சொற்களஞ்சியம், வேத விளக்கம், வேதியர் ஒழுக்கம் ஆகிய நூல்கள் தமிழுக்கும் இவருக்கும் சிறப்பு சேர்த்தன.
- ராபர்ட் கால்டுவெல் (1814–1891): திராவிட மொழிகளின் இலக்கணம் குறித்து ஆய்வு செய்தவர். இவரின் நூல்கள் பிற்காலத்தில் திராவிட மொழிகள் குறித்து ஆய்வு செய்தவர்களுக்கு ஒரு முதல் நூலாக இருந்தது. பெரும்பாலும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை மையமாகக் கொண்டு தன் மதப் பணியையும், தமிழ்த் தொண்டையும் மேற்கொண்டவர்.
- பார்த்தலோமியோ சீகன் பால் (1683–1719): ஜெர்மனி நாட்டைச் சேர்ந்த மத போதகர். 40,000 சொற்களுடன் மலபார் அகராதி என்ற ஒன்றை வெளியிட்டார். 17,000 சொற்களுடன் கவிதைச் சொற்கள் அடங்கிய நூல் ஒன்றையும் கொண்டு வந்தார்.

பைந்தமிழ்க் காவலர்
(இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா)

மதுரை நான்காம் சங்க நிறுவரே
தலைமைப் புலவரே
செந்தமிழ்ச் செம்மலே
பிரபு சிகாமணி
என்று புகழப் படுவரே
வாரி வழங்கும் வள்ளல்
தன்மை கொண்ட
வள்ள லாரே
மூவேந் தரும் மறைந்து
பாவேந் தன்னும் குறைந்து
பழைய நூலின் உரைகளும்
மறைந்து
படிப்போர் கேட்போர் குறைந்து
தமிழே மயங்கும் காலம்
அதிலே மதுரை நகரில்
நான்காம் சங்கம் நிறுவியும்
அருந்தமிழ் நூல்களை ஈட்டியும்
படித்து வல்லவர்
ஆகும் நபருக்கு
பரிசில் கொடுத்தும்
வாழ்ந்து வந்த வள்ளலே
செந்தமிழ் எனும் இதழை
இயக்கிய இலக்கியம் நீயே
சேசாத் ரிஐயர்
வளர்த்த புதல்வனே
அழகர் ராசிடம் தமிழைக்
கற்ற தமிழனே
வழக்கு அறிஞர் வெங்க
டேச சாஸ்திரி இடமே
ஆங்கிலம் கற்ற அறிஞனே
ராமசா மியிடம் சைவ
தத்துவம் கற்றதத் துவமே

சு.ஜெயநந்தினி
இளம் இலக்கியம் மூன்றாமாண்டு

பதினெட் டாம்அக வையில்
பதவியை ஏற்ற பதிகமே
இசைத்தமிழ் மீதில் பெரும்அ
வாவைக் கொண்டதால்
தனது இருபத்து மூன்றாம்
வயதில் இசைமா நாட்டை
ஏழு நாள்களில் நடத்திய
வெற்றி வேந்தனே
வள்ளுவர் இயற்றிய குறளும்
கம்பன் இயற்றிய ராமா
யணமும் உலகம் பரவ
மையமாய் இருந்தது
உமது சங்கமே
மைந்தமிழ் வளர்ச்சி
கேஉன் வாழ்வை தந்த
உக்கிரப் பெருவழு திபாண்டியன்
என்னும் இயற்பெயர்
கொண்ட தமிழ்கா வலனே
உந்தன் தொண்டை கூறவே
தமிழே போதவில் லையே
தமிழுக் குத்தொண் டுசெய்வோன்
சாவ தில்லை
என்னும் புரட்சிக் கவியின்
வாக்கை மெய்ப்பெறச்
செய்யு மாறு வாழ்ந்த
பாண்டித் துரைத் தேவனே
உன்புகழ் என்றும்
சாவ தில்லையே
இறந்தும் உன்புகழ் ஓங்குமே
தமிழே உனக்கு கைகள் வணங்குமே

புத்தக மதிப்புரை

கோதைத்தீவு - வ.ராமசாமி ஐயங்கார்

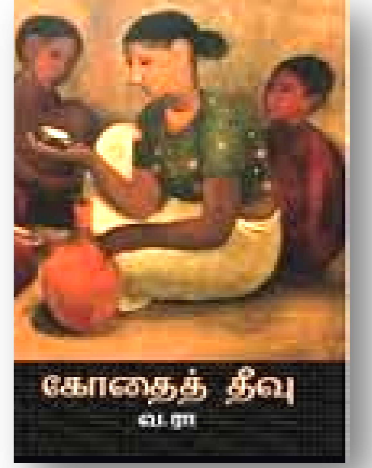

ர. ஐஸ்வர்யா,

முழு நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

பெண்ணியம் என்பது அடக்குமுறைகளுக்கு உட்பட வரையறைகளுக்கு கட்டுப்பட்ட அடிமை எனும் கருத்தியலைத்

தகர்த்தெறியும் கூட்டமைவே ஆகும். ஆயின் பெண்ணியம் என்பதை ஆடவர்களால் கட்டமைக்கப்படுகிறது. இயற்கையின் படைப்பிலே ஆணும், பெண்ணும் வெவ்வேறு வகையான இயல்புடையவர்கள். மக்கள் தொகையில் பாதிக்கு மேல் உள்ள பெண்கள் தமது சுயமரியாதையையும் கௌரவத்தையும் பெற முயல்வதே பெண்ணியம் ஆகும். பெண்ணியத்தின் வகைகள் ஆக மிதவாத பெண்ணியம், சோசலிச பெண்ணியம், தீவிரவாத பெண்ணியம் என பல வகைகளாக சுட்டப்படுகின்றன. வ.ரா.வின் கோதை தீவு எனும் உயர் கனவு நாவல் தீவிரவாத பெண்ணியம் பேசும் படைப்பாகும். "அக்கிரகாரத்து அதிசய மனிதர்" என்று அறிஞர் அண்ணாவால் போற்றப்பட்ட வ.ராமசாமி ஐயங்காரின் கோதைத் தீவு நாவல் பற்றிய கருத்துக்களை விரித்துரைத்தலே இப்பகுதியின் நோக்கமாகும்.

கோதை தீவு - அறிமுகம்

வ. ராமசாமி ஐயங்கார் இயற்றப்பட்டது இந்த கோதை தீவு நாவல் .பெண்களுக்கு பேச்சரிமை கல்வி உரிமை என்னும் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டதோடு அல்லாது, உணர்வு ரீதியாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட 1945-களிலே, தீவிரவாத பெண்ணிய நோக்கில் இந்த நாவல் வா.ராமசாமியால் இயற்றப்பட்டது. வாய்விட்டு சொல்ல சந்தர்ப்பமும், தைரியமும் உண்டாகும் எனில், பெண்கள் என்னென்ன சொல்லுவார்கள் என்பதையும், என்னென்ன செய்வார்கள் என்பதையும் விளக்கும் ஒரு அதி அற்புத தீவின் வாயிலாக இந்த நாவல் விளக்குகிறது.

தாமஸ் மூரைத் தொடர்ந்து பலர் இந்த யுடோபியன் நாவல் வகையை கையாண்டு பல படைப்புகளை படைத்தனர் தமிழிலே இந்நாவல் வரிசையில் வந்த முதல் நாவல் கோதை தீவாகும். பெண்மைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கக்கூடிய ஒரு சமுதாய அமைப்பு உருவாகும் ஆனால், அந்த கனவு சமுதாயம் எவ்வாறு எல்லாம் இயங்கும், எவற்றையெல்லாம் முதன்மைப்படுத்தும் என்ற உயர்கனவின் ஜனனமே இந்நாவலாகும். ஒப்பனைக் கூட்டி மெருகேற்றிய நிஜங்களே கனவுகளாகின்றன .அவ்வாறு இருக்க இவ்வாறாகிய உயர்கனவுகள் கதாசிரியரின் வெற்றி வெளிப்பாடு அல்லது வீணானது என்று, 21 ஆம் நூற்றாண்டின் இன்றைய

தலைமுறை சிந்திக்கலாம். ஆனால் நாவல் வெளிவந்த 1945-இன் பின்புலத்திலே பார்த்தால் அந்த உயர் கனவு சாரம் அடிமைப்பட்ட பெண் சமூகத்தின் உணர்வுப்பிழம்பு ஆகும்.

இந்நாவலைப் படித்தறிய வேண்டியதற்கான சிறிய சிந்தனைகள்

எங்கும் காணப்படாத காண இயலாத கனவுச் சமூகத்தின் அடையாளமே இந்த நாவல் என்பதை கோதைதீவு நாவலின் புதுமை கற்பனைச் சமூகம் எடுத்துரைக்கிறது. முற்றிலுமாக நேர்த்தியாகத் திகழும் குறைகளற்ற பொதுவுடமை சமுதாயத்தை நாவல் சொல்லோவியம் ஆக்குகிறது. கொள்கைகளும் சட்டங்களும் வருமாறு,

நாட்டின் மொத்த தானியங்களும் கணக்கு பார்க்கப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு தேவையான தானியங்களை வைத்துக் கொண்ட பின்னர் மீதமுள்ளவை விற்கப்படுகின்றன. கல்யாணத்தில் நிர்ப்பந்தம், சீதனம் முதலியன இல்லை. கல்யாணம் சுயம்வரம் முறையில் நடைபெறுகிறது. என்றாலும் பெற்றோர்களும் பெரியோர்களும் சம்மதம் கொடுத்தால் அன்றி குறித்த ஜோடி மணம் முடித்துக் கொள்ள முடியாது. மணம் முடிந்ததும் அவர்கள் இருவரும் தனி குடும்பமாக பிரித்து விடப்பட்டு சிறிது பூமி அரசாங்கத்தினால் துண்டாக அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும். வீடு கட்ட சாமான்கள் அளிக்கப்படும். அவைகளைக் கொண்டு பிறர் உதவியை நாடி தங்கள் குடியிருப்பு வீட்டை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். விசாலமான ஜன்னல் இல்லாத வீடு கட்டினால் அது அரசியலரால் அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாது. வீடு மற்ற வீட்டின் அமைப்பைத்தான் ஒத்திருக்க வேண்டும். குழந்தைகளின் கல்விச் செலவை பற்றி பெற்றோர் கவலை கொள்ள அவசியமில்லை. அவற்றை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளும். இரு குழந்தைகளுக்கு அதிகமாக பெற்றிருக்கும் மூளியாவது, மோழையாவது மணம் செய்து கொள்ளல் ஆகாது.

தலைநகர் நாரிபுரியோடு மொத்தம் 26 கிராமங்கள் கோதைத் தீவில் உள்ளன. கிராமங்களில் கல்யாணம் ஏற்பட்டால் ஊரார் அனைவரும் சேர்ந்து கல்யாண தம்பதிக்கு விருந்து அளிப்பார்கள். யாதொரு செலவும் கிடையாது. கல்யாணத்திற்கான செலவு ஊராரின் செலவு நாரிபுரியில் இக்கடமை ஒவ்வொரு வீதியையும் சேர்ந்தது. யாரேனும் இறந்து போனால் வீட்டுக்கு ஒரு பேர் விழி இறந்த வீட்டு வந்து ஆக வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து முடிப்பார். அன்றைய தினம் அவ்வீட்டிற்கு ஊரார் உணவளிப்பார். சாவுச் செலவும் ஊராரைச் சேர்ந்தது. அடிக்கடி ஒன்று சேரும் சந்தர்ப்பங்கள் வளர்க்கப்படுகிறது, கழிப்பையும், துயரத்தையும், நன்மையையும், தீமையையும் எல்லோரும் பங்கிட்டு கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது அரசின் விருப்பம் ஆகிறது. 20 வீடுகளுக்கு அதிகமாக உள்ள கிராமத்தில் அவைகள் பல துண்டுகளாக வகுத்து பின் நன்மை, தீமைகளிலே கலந்து கொள்ளுமாறு செய்து வருகின்றன. காரிய நிர்வாகத்திற்கு சாதகமாக தேவைக்கேற்ப பகுக்கிறார்களே ஒழிய மக்களை ஒன்று சேர விடக்கூடாது என்பது நோக்கமில்லை. ஊரிலும் பராசக்தி கோவில் உண்டு. அந்த கோவிலில் யாவரும் விரதம் கடைபிடித்து செல்வாராயின் பூஜை செய்யலாம். மாறி மாறி பூஜை செய்ய வேண்டும். பூஜை நிற்கலாகாது. கோவிலுக்கு அருகில் மண்டபம் ஒன்று இருக்கும். அங்கே பெண்ணினத்தை இழிவு படுத்திய புராணங்களான பாரதமும் ராமாயணமும் வாசிக்கப்படுகிறது. உயர் பதவி பெண்ணுக்கு

இல்லை என்று கூறும் எந்த நூலுக்கும் கோதை தீவிற்குள் அனுமதி இல்லை. பாரதியின் புதிய ஆத்திச்சூடியை குழந்தைகள் படிக்கிறார்கள். இத்தீவு உருவாகிய ஆரம்பத்திலேயே அம்மக்கள் ஆண்டாளுக்கும். ஒளவைக்கும் ஆண்டு விழா கொண்டாடினர். பின்னாளில் சுப்பிரமணிய பாரதியார் விழாவையும் ஆண்டுதோறும் கொண்டாடுகின்றனர். பட்டினத்து பிள்ளையார் பாடல்கள் எவரும் படிக்கக் கடாது என்பது தீவின் கண்டிப்பான உத்தரவு. நாணம் என்ற சொல்லே கோதைத்தீவில் வழங்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில் அதற்கான அவசியம் தீவில் ஏற்படவில்லை. இவ்வாறாக குறைகளற்ற நேர்த்தியான உயர் கனவு சமுதாயத்தை இந்நாவல் வலியுறுத்துகிறது.

எங்கும் காணப்படாத கனவு சமூகத்தின் வார்ப்பரமாக உயர். கனவு சிந்தனைகளை வ.ராமசாமி கையாண்டுள்ளமையை இப்பகுதி வாயிலாக அறிய முடிகிறது. மீட்டுருவாக்க சிந்தனையிலே சமூகத்தால் கட்டமைக்கப்பட்ட, மரபு சங்கிலியை தன் மீட்டுருவாக்க சிந்தனையினாலும் பெண் முன்னேற்ற சிந்தனைகளாலும் தகர்த்தெறிந்துள்ளார் வ.ராமசாமி.

மொழியிலும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வேறுபாடு காட்டுவதிலும், அதனை மாற்றி கட்டமைப்பதுமான நிகழ்வுகள் நிகழும் போது பெண் தனக்கென ஒரு மொழியை உருவாக்குதலின் அவசியத்தை புலப்படுத்துகிறார் வ. ராமசாமி. பெண் சமத்துவம் நாடும் அனைவரும். சமத்துவம் அடைவதற்கான அனைத்துத் தகுதிகளையும் கற்றறிதல் வேண்டும் என்பதும் நாணம் எனும் போர்வையின் உள்ளே அகப்படாது, துணிவெனும் ஆடையை அணிய வேண்டும் என்ற சிந்தனையை இந்நாவல் முன் வைக்கிறது. சட்டங்களையும் ,மரபுகளையும் வெறுமனே எதிர்பார்ப்பதோடு மட்டுமல்லாது அதனை மாற்றியமைக்கும் வல்லமையைப் பெற்றிருத்தல் அவசியமென இந்நாவல் குறிக்கின்றது.

பாலை வழி காட்டியே....

சுட்டரிக்கும் உன் நினைவுகளைச் சுமந்து கொண்டு

இந்த ஒட்டகம் தன் யாத்திரையை தொடங்குகிறது

கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை கானல் நீர்

காற்று ஆற்று வெள்ளமாய் தெரிகிறது

கள்ளி செடியின் பூக்களை பார்க்கும் போதெல்லாம்

உன் கள்ள சிரிப்பின் ஞாபகம் வருகிறது

வட்டமிடும் கழுகை பார்க்கும் போது

உன்னை திரிடி சென்றவன் கண்களில் பட்டு போகிறேன்

இந்த அந்தி சாயும் போது எனக்கு ஒரு நந்த வனம்

திட்டிமாலை போடும், கிடைக்கமால போகும்

என்னை என்க விட்டு போன நீ

இரங்கும் படியாக வாழ்கிறேன்.

மு.தமிழ்ச்செல்வன்

முதுகலை இரண்டாமாண்டு

ஒப்பீட்டு நோக்கில் நாற்கவிராச நம்பியின் அகத்திணையியல் இலக்கணமும் ஆவூர்கிழார் மதுனாரின் நற்றிணைப் பாடலும்

நான்சி எல்பின் கோ.ஜா
இளங்கலை தமிழிலக்கியம்,
இரண்டாமாண்டு

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான அகம் சார்ந்த செய்திகளை கூறும் நூல் நற்றிணை ஆகும். தமிழரின் அகவாழ்வைக் கூறும் இலக்கண நூல்களுள் சிறந்தது நாற்கவிராச நம்பி இயற்றிய அகப்பொருள் விளக்கமாகும். தமிழரின் வாழ்வின் அகம் புறம் இரண்டையும் மன்னர்களும் மக்களும் இரு கண்களாக கொண்டு போற்றியுள்ளனர். அதனைப் புலவர் தம் படைப்புகளில் பதிவு செய்துள்ளனர். நற்றிணையில் ஆவூர்கிழார் மதுனார் இயற்றிய இருநூற்று ஏழாவது பாடலையும், அக கூறுகளை கூறும் அகப்பொருள் விளக்க அகத்திணையியலையும் ஒப்பீட்டு ஆராய்வதை கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

”கண்டல் வேலிக் கழி சூழ் படப்பை
முண்டகம் வேய்ந்த குறியிறைக் குரம்பைக்
கொழு மீன் கொள்பவர் பாக்கம் கல்லென,
நெடுந் தேர் பண்ணி வரல் ஆனாதே;
குன்றத்து அன்ன குவவு மணல் நீந்தி
வந்தனர், பெயர்வர்கொல் தாமே? அல்கல்,
இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் குழீஇ,
கோட் சுறா எறிந்தென, சுருங்கிய நரம்பின்
முடி முதிர் பரதவர் மட மொழிக் குறுமகள்,
வலையும் தூண்டிலும் பற்றி, பெருங் கால்
திரை எழு பெளவம் முன்னிய
கொலை வெஞ் சிறாஅர் பாற்பட்டனளே” (நற் 207)

நீர் முள்ளிச் செடிகளாலே வேயப்பட்ட சிறு குடிசையில் வாழ்பவர் பரதவர்கள். கொழுமையான மீன்களை வேட்டையாடும் அவர்களது பாக்கம் முழுவதும் 'கல்' என ஒலி எழுப்பி அமைத்து குன்று போல் குவிந்திருக்கும் மணல்மேட்டினைக் கடந்து தலைவன் வருகின்றான். அப்படி அவன் வரும்பொழுது தலைவியை பெறாமல் திரும்பிச் செல்ல நேரிடுமோ? இரவில் இளையவரும் முதியவரும் சுற்றத்தோடு கூடியிருந்து சுறா கிழித்து வலையையும், தூண்டிலையும் மெல்லிய முடிகின்ற முதிர்ந்த பரதவரின் மடமொழி பேசும் இளமகள் தலைவருக்கே உரியவள், இல்லையேல், பெரிய கடலையடையும் பரதவரின் சிறு பிள்ளைகளிடம் அகப்பட்டு அழிந்தவர் ஆவார் என அமைகிறது இப்பாடலின் பொருள்.

திணை : நெய்தல்

கூற்று : நொதுமலர் வரைவுழித் தோழி செவிலிக்கு அறத்தோடு நின்றது.

கூற்று விளக்கம் : நொதுமலராகிய வேற்றுமக்கள் வரவை அறிந்த தோழி தலைவன் தலைவியின் களவொழுக்கத்தைப் பற்றி செவிலிக்கு கூறி அறத்தோடு நின்றது.

நற்றிணை

எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான நற்றிணை நானூற்று ஒன்று பாடல்களை கொண்டது. நூற் எழுபத்தைந்து புலவர்களால் பாடப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியப்பாவால் அமைந்த இந்நூல் ஒன்பது அடி முதல் பன்னிரண்டு அடி வரை அமைகிறது. நற்றிணையை தொகுப்பித்தவர் பண்ணாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழி. நற்றிணை கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் திருமாலை பற்றியது. தலைவனைப் பிரிந்து வாடும் தலைவி தன் தலைவனின் வரவை சுவரில் கோடிட்டு கணக்கிடும் பழக்கம் இருந்தது என்ற செய்தியை நற்றிணை வாயிலாக அறியலாம்.

அகப்பொருள் விளக்கம்

அகப்பொருள் விளக்கத்தை இயற்றியவர் நாற்கவிராச நம்பி. இதில் இருநூற்று ஐம்பதொன்று நூற்பாக்கள் உள்ளன. இந்நூலில் அகத்திணையியல், களவியல், வரைவியல், கற்பியல், ஒழிபியல் என ஐந்து இயல்கள் உள்ளன. இந்நூல் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது. தலைவன் தலைவியின் அக வாழ்க்கையைக் கதைப்போக்கில் அமைந்து நாடகம் போலச் சுவைபடக் கூறும் இந்நூல் நம்பியகப் பொருள் எனவும் சுட்டப்பெறுகிறது.

முதற்பொருள்

மக்கள் வாழும் நிலத்தையும் பொழுதையும் கூறுவதே முதற்பொருள் ஆகும், இதனை,

"நிலமும் பொழுதும் என முதல் இரு வகைத்தே"

[அகத்திணையியல், நூற்பா-8]

என்ற நூற்பா வாயிலாக அறியலாம். திணைகளுக்குரிய முதற்பொருள் இருவகைப்படும். அவை நிலமும், பொழுதுமாம்.

"திரையே அவைஅவை சேர்ந்தரும் உடனே",

[அகத்திணையியல், நூற்பா-10]

திரை என்பது கடலைக் குறிக்கும் கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் நெய்தல் திணை அகவொழுக்கம் நிகழ்வதற்கு காரணமான நிலமும் பொழுதும் முதற்பொருள் என்று நாற்கவிராச நம்பி அகப்பொருள் விளக்கத்தில் கூறியுள்ளார். இதை நற்றிணையில்,

"முண்டகம் வேய்ந்த குறியிறைக் குரம்பைக்

கொழு மீன் கொள்பவர் பாக்கம் கல்லென" [நற் 207 : 2-3]

முள்ளிச் செடிகளால் வேயப்பட்ட குடிசையில் வாழ்பவர்கள், கொழுத்த மீன்களை வேட்டையாடும் பரதவர்கள் என குறிப்பிட்டுள்ளது. இதில் 'பாக்கம்' என்ற சொல் இடம் பெற்றுள்ளதால் இது நெய்தல் நிலம் ஆகும்.

கருப்பொருள்

முதற்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும் பொருள்களை கருப்பொருள். அவை ஐவகை நிலத்தைச் சார்ந்து அமையும். கருப்பொருளை பதினான்கு வகைகளாகப் பகுப்பர். அகப்பொருள் விளக்கம் கூறும் நெய்தல் நில கருப்பொருள்.

”நுளையர் நுளைச்சியர் பரதர் பரத்தியர்

அளவர் அளத்தியர்....” [அகத்திணையியல், நூற்பா-24]

இது நெய்தல் நிலத்தில் வாழும் மக்களை குறிப்பிட்டுள்ளது. இதனை நற்றிணையில்,

”முடி முதிர் பரதவர் மட மொழிக் குறுமகள்” [நற் 207 : 9]

இதில் முதிர்ந்த பரதவரின் இளமகள் தலைவி என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அகப்பொருள் விளக்கம் கூறும் நெய்தல் நில கருப்பொருளில் இடம்பெற்றிருக்கும் பரதவர் என்ற சொல்லும் நற்றிணை கூறும் பரதர் என்ற சொல்லும் ஒன்று என்பதை அறியலாம்.

உரிப்பொருள்

உரி என்பதன் பொருள் ஒழுக்கம். ஐவகை நிலத்தில் வாழும் மக்களின் ஒழுக்கத்தைக் கூறுவது உரிப்பொருள். அகப்பொருள் விளக்கம் கூறும் உரிப்பொருள் பத்து. அவற்றில் நெய்தல் நிலத்திற்குரிய உரிப்பொருள் இரண்டு அவை,

”இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும்” [அகத்திணையியல், நூற்பா-25]

இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் என்பது பிரிந்து சென்ற தலைவனின் நிலையைக் குறித்து தலைவி வருத்தமுற்று புலம்புதல் என்று அகப்பொருள் விளக்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதுவே நற்றிணையில்,

”கொலை வெஞ் சிறாஅர் பாற்பட்டனளே” (நற் 207 : 12)

தலைவனைக் காணாமல் தலைவி பரதவரின் சிறு பிள்ளைகளிடம் அகப்பட்ட அழிந்து விடுவாள் என்று தலைவிக்காக தோழி செவிலியிடத்தில் இரங்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது நோக்கத்தக்கது.

அறத்தோடு நின்றல்

அகப்பொருள் விளக்கத்தில் அறத்தோடு நிற்கும் முறையினை நாற்கவிராச நம்பி நான்கு முறைகளில் கூறியுள்ளார் இதனை,

”தலைவி பாங்கிக்கு அறத்தொடு நிற்கும்;

பாங்கி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்கும்;

செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நிற்கும்;

நாற்றாய் தந்தை, தன் ஐயர்க்கு அறத்தொடு

நிற்கும் என்ப நெறி உணர்ந்தோரே.” [அகத்திணையியல், நூற்பா-48]

என்ற நூற்பா மூலம் அறியலாம்.

”கண்டல் வேலிக் கழி சூழ் படப்பை

முண்டகம் வேய்ந்த குறியிறைக் குரம்பைக்....” (நற் 207 : 1-2)

எனத் தொடங்கும் நற்றிணை பாடலில் தலைவியை மணம் முடிக்க அயலார் வருவதறிந்த தோழி, தலைவியின் களவு நிலை பற்றி செவிலிக்கு கூறி அறத்தோடு நிற்கும் நிலையினைக் காணலாம். அகப்பொருள் விளக்கம் கூறும் தோழி செவிலிக்கு அறத்தோடு நிற்கும் நிலையை,

”முன்னிலைப் புறமொழி , முன்னிலை மொழிகளில்,

சின்மொழிப் பாங்கி செவிலிக்கு உணர்த்தும்.” [அகத்திணையியல்,நூற்பா-50]

எனும் நூற்பாவில் அறியலாம். தலைவியின் களவு நிலை பற்றி தோழி செவிலிக்கு கூறி அறத்தோடு நிற்கும் நிலை இரண்டு அவை, தலைவியின் களவு நிலையினை குறிப்பாக கூறுதல் மற்றும் தலைவியின் களவு நிலையினை வெளிப்படையாக கூறி தோழி செவிலிக்கு அறத்தோடு நின்றல். இதை நற்றிணையில்,

”கொழு மீன் கொள்பவர் பாக்கம் கல்லென,

நெடுந் தேர் பண்ணி வரல் ஆனாதே” (நற் 207 : 3-4)

கொடுமையான மீன்களை வேட்டையாடும் பரதர்களின் பாக்கம் முழுவதும் ஆரவாரிக்கும் படி நெடிய தேரினை அமைத்து தலைவன் வருவான். இதில் நொதுமலராகிய வேற்று மக்களை விட தலைவன் செல்வத்திலும் சிறப்புடையவன் தேரில் வரும் தலைவனுக்கே தலைவி உரியவள் இல்லையேல்,

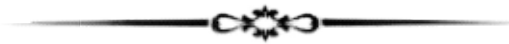
”திரை எழு பெளவம் முன்னிய

கொலை வெஞ் சிறாஅர் பாற்பட்டனளே” (நற் 207 : 11-12)

கடலையடையும் பரதவரின் சிறு பிள்ளைகளிடம் அகப்பட்டு தலைவி அழிந்து விடுவாள் என்று தோழி செவிலிக்கு கூறி அறத்தோடு நிற்பாள் எனும் செய்தியை அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

ஆவூர் கிழார் மகனார் கண்ணனார் எழுதிய இருநூற்று ஏழாவது நற்றிணை பாடலையும், தமிழரின் அகவாழ்வின் இலக்கணம் கூறும் அகப்பொருள் விளக்கத்தின் அகத்திணையியலையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்ததன் மூலம் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்னும் முப்பொருளோடு தலைவியின் களவு நிலையினை நன்கு அறிந்த தோழி அதனை செவிலிக்கு கூறி அறத்தோடு நிற்கும் நிலையினை அறிய முடிகிறது.

ஒத்த வீடு...

முனைவர் மு.செந்தில்குமார்

உதவிப்பேராசிரியர்

தெரு முழுவதும் புகைமண்டலமாயிருந்தது. வீட்டின் கதவுகள் அடைக்கப்பட்டிருந்தன. சில வீடுகளின் உள்ளேயிருந்து சில மனிதத் தலைகள் ஜன்னல் வழியாக எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

'தள்ளிப்போ... தள்ளிப்போ... பக்கத்துல யாரும் வராதீங்க' குரலோடு அணுகுண்டு வெடியைப் பற்ற வைத்தான் 'பட்டாசுச் சங்கிலி!.' பட்டாசை பக்குவமாய் வெடிக்கச் செய்வதில் கில்லாடி இவன். அதனால்தான் பெயரே 'பட்டாசுச் சங்கிலி'. பட்டாசு வெடிக்க தனிச்சம்பளம், பாட்டில் சரக்கு, சாப்பாடு, முகூர்த்த நாட்களில் கிராக்கி இவனுக்கு. நல்லது - கெட்டது எதுக்குண்ணாலும் ஏந்தான் இப்படி காச கரியாக்கி, ஆடு, மாடு, மனுசனையெல்லாம் பதறவைச்சு மூச்சுவிட முடியாமச் செய்யிறாங்களோ...' என்றார் கூட்டத்தில் வந்த பெரியவர்.

'விடு பெருசு தெனமா செய்யறாக என்னைக்கோ ஒரு நாளைக்கு செய்யுறோம். காத இறுக்கி பொத்திக்க, ஒன்னும் செய்யாது' என்றான் ஒரு வாலிபன்.

பட்டாசு வெடிக்குமிடத்திற்குப் பின்னால் சற்று தூரமாய் கரகாட்டம் களைகட்டியிருந்தது. விடலைப் பசங்களின் விசிலும், ஆட்டமும் அமர்க்களமாயிருந்தது.

'ம்...ம்... போங்கப்பா முக்கியமான எடத்துல மட்டும் நின்னு ;ஆடுங்க... நேரத்துல போயி சேரனுமில்ல' என்றார் ஒருவர். கரகாட்டத்தின் பின்னால் வெள்ளை வேட்டி சட்டையில் பெரிய மனிதர்கள், பேண்ட், சர்ட் அணிந்த இளைஞர்கள், சிறுவர்கள் கலந்து நடந்து வந்தனர். வேட்டின் சத்தத்திலும், கொட்டின் சத்தத்திலும் ஆட்டுக்கிடாய் திமிறியது. இரு கொம்பிலும் துளையிட்டு வளையம்மாட்டி அதில் கயிறுகட்டி ஓடிப்போகாமல் இறுக்கி இருவர் பிடித்து வந்தனர். பட்டுச்சேலை, சுங்கடிச் சேலை, சுடிதார், மடிகளில் பெண்களின் அணிவரிசை. ஒவ்வொருவரின் தலையிலும் தட்டு வைத்திருந்தனர். தட்டில் பழங்கள், சேலை, வளையல் பவுடர், இனிப்புகள் இடம்பெற்றிருந்தன.

'மதினி, சங்கரி கழுத்துல நகை பளிச்சின்னு இருக்கே, இப்ப எடுத்துருப்பாளோ' 'நீயொண்ணு கல்யாணத்தப்ப, அவ போட்டுட்டு வந்த நக பூராவும் அடகுக்கடையில இருக்கு... இது வெறும் கவரிங் நக. இவ போயி புது நக வாங்குறாளாக்கும்...' 'மதினி... பேச்சைக் கொற

நாம பேசுறத பின்னால வார பொம்பளைக கேக்குறாக' பேச்சு நின்றது. பலதரப்பட்ட பேச்சுக்களும், சிரிப்புகளும் கூட்டத்தில் மாறி மாறி வந்தன.

இப்போது வெடிச்சத்தம் அதிகமாகக் கேட்டது. விசேஷ வீடு வந்தாகிவிட்டது. குள்ளப்பகவுண்டன்பட்டி பெரியதேவர் ராசுவின் மகள் செல்வி பூப்படைந்த நிகழ்வில் பங்கேற்கத்தான் இவ்வளவு பெரிய ஊர்வலம்.

'வாங்க மாப்ள, வாங்க மச்சான், வாங்க மதினி, வாங்கண்ணே' என வாய் நிறைய ராசுவும் - ராசாத்தியும் வாசலில் நின்று அனைவரையும் வரவேற்றனர். 'சரிம்மா, வேலையைப் பாரும்மா நேரமாச்சு' என்றாள் கூட்டத்தில் மூத்த பெண். 'ஆட்டுமக்கா... எல்லாமே ரெடியா இருக்கு' என்றபடி உள்ளே வந்தாள் ராசாத்தி.

'தாய் மாமன கூப்பிடுங்கப்பா' ... குரல் கேட்டவுடன் ஜீன்ஸ் பேண்ட், சட்டையணிந்த இளைஞன் தட்டுடன் வந்தான். தட்டில் பட்டுச்சேலை, ரவிக்கை, வளையல், சீப்பு, கண்ணாடி, 25 பவுன் மதிக்கத்தக்க மயில் டாலர் பொறிக்கப்பட்ட தங்க செயின் வைக்கப்பட்டிருந்தது. ராசாத்தியை கூப்பிட்டு அவள் கையில் தட்டைக் கொடுத்தான். வீடியோ, போட்டோ எடுக்கப்பட்டது. அனைவரின் கண்களும் தட்டின் மீதே பதிந்திருந்தன.

'ஏக்கா, ராசாத்தி தங்கச்சி செவனம்மா இருக்காளே அவமக சமஞ்சா இம்புட்டு சீரு செய்வாகளா' போட பொசுகெட்டவளே, ராசாத்தி பணக்கார வீட்டுல வாக்கப்பட்டுருக்கா, அவ புள்ள லட்சணமா இருக்கா எல்லாத்துக்கும் ஒரே மாதிரி செய்வாகளா!' கூட்டத்தில் அமைதியாய் முனங்கியது இரு குரல்.

சிறிது நேரத்தில் தாய்மாமன் கொண்டு வந்த சீரையெல்லாம் உடம்பில் சுமந்து தாய்மாமன் கரம்பிடித்து குச்சைவிட்டு தங்கமாய் வெளியே வந்தாள் செல்வி. அடுத்தடுத்த மாமன்மார்கள் சேலை, செயின் கொடுத்தனர். கவனமாக ஓரத்தில் நின்றிருந்தவர் யார் - எவ்வளவு கொடுத்துள்ளனர் என்று கணக்கு நோட்டில் பதிவு செய்துகொண்டிருந்தார். சிலர் நேரடியாகவே மொய் நோட்டில் எழுதினர். பெண்கள் வரிசையாய் ஆசீர்வாதம் வழங்கி போட்டோ எடுத்தனர். செல்வி அனைவரின் கால்களிலும் விழுந்து வணங்கினாள். தாழ்வாரப்பந்தலில் விருந்து படு ஜோராக நடந்தது. ஆண்கள், பந்திக்கு முன்பாக ராசு தோப்பில் ஒதுங்கினர். ஆளுக்கேற்ப சரக்குப் பாட்டில்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

சாப்பிட்டு முடித்தவர்கள் வெற்றிலை பாக்குடன் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் கூடிப்பேசிக் கொண்டிருந்தனர். 'ஏக்கா, நம்ம காலத்துல பதினாலு வயசுல வயசுக்கு வந்து

பதினஞ்சு வயசுல கல்யாணம் முடிச்சு பதினாறு வயசுல புள்ளய பெத்தோம்... கல்யாணம் முடிஞ்சபெறகு புருஷன் வீட்டுல சமைஞ்ச கதையெலாமிருக்கு... இந்தக் காலத்துப் புள்ளைக பத்து வயசிலேயே வயசுக்கு வந்து... பாவம்க்கா... எத்தனநாளு கஷ்டப்படுறது!...' 'அதாவதும்மா... இந்தக் காலத்துப் புள்ளைக நெறய டி.வி பாக்குதுக... கண்டத படிக்குதுக... சாப்புடுதுக... கண்டத நெனச்சு படுத்து எந்திருச்சா இப்படித்தாம்மா' 'பொம்பளப்புள்ள காலத்துக்கு முன்னாடி சமஞ்சாலும் கஷ்டம், கால காலத்துல சமையாமப் போனாலும் கஷ்டம்தான்' பேச்சு தொடர்ந்து கொண்டேயிருந்தது.

ராசுவும் - ராசாத்தியும் சேர்ந்து வந்து 'ஏப்பா - யாரும் சாப்புடாம போயிறாதீங்க... கொஞ்சம் முன்ன பின்ன இருந்து சாப்புட்டு போயிருங்க என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தனர். சொந்த பந்தம் தவிர துணி வெளுக்கும் கண்ணையா, சவரம் செய்யும் மூர்த்தி, தோட்டக்காரன் குடும்பத்தோடு கடைசிப் பந்தியில் உட்கார்ந்தார்கள். 'டேய் பசங்களா, பாத்திரத்துல சாப்பாடு எடுத்துட்டுப் போங்க - சங்கடப்படாதீங்க' என்றார் ராசு. 'ஆட்டுஞ் சாமி... நம்ம வீட்டுள எங்களுக்கு என்ன கூச்சம்' என்றான் கண்ணையா.

ஊரின் எல்லையில் ஒரு வீடு மட்டும் தனித்திருந்தது. ஒத்த வீடு என்று ஊரில் பெயரே வைத்திருந்தனர். வீட்டைப் போலவே அங்கிருந்த தாயும் - மகளும் ஊராரோடு ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் இருந்தனர். விவசாய வேலைக்கு இருவரும் சேர்ந்தே செல்வர். ஊரில் நடக்கும் விசேஷங்களில் யாரும் கட்டாயப்படுத்தினால் மட்டுமே கலந்துகொள்வர். எவருக்கும் இவர்களால் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை.

செல்வியின் விசேஷம் நடந்த நாளின் இரவில் ஒத்த வீட்டில் பதினஞ்சு வயதைத் தொட்ட சுமதி அம்மாவிடம் கேட்டாள். 'ஏம்மா, செல்வி வீட்டுல என்னம்மா விசேஷம்'. 'ஒண்ணுமில்லம்மா செல்விக்கு பொறந்த நாளாம்... ஊருல பெரிய வீட்டுக்காரக, அதனால் சொந்த பந்தமெல்லாம்... வந்துட்டுப் போறாக' என்று அரைகுறையாய் சுமதியின் முகத்தைப் பார்க்காமலே சொல்லி முடித்தாள் வீரம்மாள். 'ஆட்டும்மா...' என்று சொல்லி சுவிட்சை அணைத்து தாயும் மகளும் அருகருகே படுத்துக் கொண்டனர்.

நள்ளிரவு பன்னெண்டு மணியிருக்கும் விம்மி விம்மி அழும சப்தம் கேட்டது. சுமதி லேசாய் கண்விழித்துப் பார்த்தாள். பேய்... பிசாசாய் இருக்குமோ எனப் பயந்தாள். அழுகை நீடித்தது. படாரென்று எழுந்து அம்மாவைப் பார்த்தாள். அழுது கொண்டிருந்தது அம்மாதான். பதறிப் போய் 'அம்மா... ஏம்மா...' என்றாள். சுமதியைப் பார்த்தவுடன் வீரம்மாவாள் பொறுக்க முடியாமல்

கதறியழுதாள். சுமதிக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. 'நான் பெத்த மகளே... சுமதி... நான் என்னத்த சொல்ல... எதச் சொல்ல... நேத்து செல்விக்கு...' என்றாள் வீரம்மாள்.

'அம்மா, நேத்து செல்வி வயசுக்கு வந்துருச்சு, சொந்த பந்தமெல்லாம் சீர்கொணாந்துட்டுப் போனாக... அதானம்மா, எனக்குத் தெரியும்மா... நான் இன்னும் பெரிய பிள்ளையாகலன்னு வருத்தம் ஒரு பக்கம், மக சமைஞ்சா யாரு சீர்கொண்டு வருவாகன்னு ஒரு பக்கம் வருத்தப்பட்டு நீ அழுற... அழுகாதம்மா... நானு சமைஞ்சு ரெண்டு வருசமாச்சு' என்றாள் சுமதி. 'என்னடி சொல்ற ...' பதறினாள் வீரம்மாள்.

'ஆமாம்மா... ஒன்னோட வேதன எனக்குத் தெரியும்மா... நானு ஆளானத சொல்லி யாரையும் நீ கூப்புட முடியாம, யாரும் நம்ம வீட்டுக்கு வராம... நீ படுற கஷ்டத்தைப் பாக்க எனக்கு விருப்பமில்லம்மா... அதனாலதான் ஒனக்கும் தெரியாம ரெண்டு வருசத்த ஓட்டிட்டேன்' என்ற மகளை கட்டியணைத்து கதறினாள் வீரம்மாள்.

'ஆனாம்மா... நீ இன்னமும் இப்படியே இருக்கக் கூடாதும்மா... பங்கு பிரிச்சப்ப பெரியப்பா, சித்தப்பாகூட நடந்த சண்டையில் அப்பா செத்துப் போச்சு. வாங்குன காச தரலேன்னு மாமாகூட பிரச்சனை. அப்பா செத்தபிறகும் நீ யார்கூடயும் பழகாம தனியா ஒத்தவீட்டுல இருக்க. வேணாம்மா... சொந்த பந்தம்ன்னா சண்டை... சச்சரவு வரத்தாம்மா செய்யும். 'நீரடிச்சு நீரு வெலகாதும்மா' வெலகி வெலகிப் போனா ஊரு, உறவெல்லாம் நம்மளவிட்டு வெலகிப்போயிரும்மா. நீ நல்லா யோசிம்மா. எனக்காக நீ சிரமப்படவேணாம். ஒன்னோட மகமா நானு. எந்த தவறான வழியிலும் போயிறமாட்டேன். நீ தைரியமா இருக்கனும் ... நல்லாயிருக்கனும் அதுதாம்மா என்னோட ஆசை' என்ற சுமதியின் வயதுக்கு மீறிய பேச்சைக் கேட்டு என்ன செய்வதென்றறியாமல் திகைத்து சுமதியை மடியில் தாங்கிக் கொண்டாள். இருவரும் நன்றாகவே தூங்கிப் போயினர்.

விடியற்காலை... வீரம்மாளின் கால்கள் தம்பியின் வீட்டை நோக்கிப் பயணமானது...

பிரிவினைச் சுதந்திரத்தின் விலை என்ன?

கோ.ராசகுமாரன்

முதுகலை இரண்டாமாண்டு

தென்னாட்டு பெர்னாட்ஷா என்று அழைக்கப்படும் சி.என். அண்ணாதுரை அவர்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது, நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு விவாதத்தில் “இந்தியா என்பது ஒரு நாடே அல்ல! மாறாக அது ஒரு துணைக்கண்டம்” என முழங்கினார். இன்றளவும் அதுவே உண்மை. சட்டமாமேதை புரட்சியாளர் டாக்டர். அம்பேத்கர் கூட இந்திய அரசியலைமைப்பு சட்டத்தின் முதல் அத்தியாயத்தில் “India, that is Bharat, shall be a Union of States” என்றுதான் குறிப்பிட்டுள்ளார். வரலாறுகள் வரலாறுகளாகவே இருப்பதனால் மட்டுமே அவை புனிதங்களாக கற்பிதம் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால், அவற்றின் ஊடாகச் சென்று ஆராய்ந்தோமானால் உலக வரலாறுகளிலேயே இந்திய வரலாறுதான் மிகவும் சிக்கலான வரலாறாக இருக்கிறது.

“செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே இன்பத்தேன் வந்து பாயுது காதினிலே” என்று சிறு வயதில் ஆசிரியர் சொல்ல, அதைக் கேட்டு மறுபடி நான் சொல்லும்போது வந்த பெருமிதத்துக்கு அளவில்லை. ஆனால், காலஞ்சென்ற பிறகு நாட்டு வரலாற்றினை பள்ளிப்பாட புத்தகங்களையும், மரபார்ந்த வரலாற்றுக் கதைகளையும் தவிர்த்து சுய கற்றலின் அடிப்படையில் படிக்கும்போது நான் என் பிறப்பு அடையாளப் பெருமிதங்களாக நம்பி வந்த நாடு, மொழி, இனம் போன்றவற்றினை நினைத்து வெட்கப்படுவதாகவே உணர்ந்தேன். காரணம், உலக நாடுகளிலேயே இந்தியா மட்டும்தான் அதிக அளவிலான ஏற்றத் தாழ்வுகளை பிறப்பின் அடிப்படையிலேயே வைத்துள்ளன. இந்தியாவின் சுதந்திரம் காந்தியின் இரத்தத்தால் எழுதப்பட்டது அல்ல; மாறாக அவை மனிதர்கள் மனிதத்தைக் கொன்றதால் என்பதை உணர்ந்தேன். உலக இலக்கியங்களில் ரஷியா மற்றும் பிரெஞ்சு இலக்கியங்கள் முதன்மை பெற்று இருந்தாலும் இந்தியப் பிரிவினையின் போது எழுந்த இலக்கியங்கள் கவனிப்பாரற்றுக் கிடப்பதாவே எண்ணுகிறேன். அந்த வகையில் 1912 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாப் மாநிலம் லூதியானாவில் பிறந்த எழுத்தாளரான சாதத் ஹாசன் மண்ட்டோவின் புனைவுருவாக்கங்களையும் காலஞ்சென்ற பின்னும் வரலாறுகளை விடவும் அவரின் இலக்கியங்கள் பெரும் சிறப்பையும் அறிவதாகவே இக்கட்டுரை அமையப்பெற்றுள்ளது.

மனிதத்தின் மரணம்

1947 ஆம் ஆண்டு இந்தியா வரலாற்றின் புனித ஆண்டாக கட்டமைக்கப்பட்ட வரலாறு என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. இந்தியப் பிரிவினை ஏற்பட்ட பின்னர் மக்கள் அங்குமிங்கும் அலைந்து தங்களுக்கான வாழ்விடங்களைத் தேடிக் கொள்வதிலேயே செத்து மடிந்தனர். புனைகதைகளை தொடர் வாசிப்புகளுக்கு உட்படுத்துபவன் கூட இந்திய வரலாற்றினை படிக்க மறுப்பான். ஏனெனில் அந்நிகழ்வுகள் புனைவுகளை விட மிக மோசமானதாக இருக்கும் என்பதால்தான். ஒரு படைப்பாளனாக சமூகச்சீர்கேடுகளை அம்பலப்படுத்தும் நோக்கில்

படைப்புகளை உருவாக்கினாலும் அவற்றிற்கான எதிர்ப்பின் மூலம் தன் பெயரை நிலைநாட்டிய எழுத்தாளர் சாதத் ஹாசன் மண்ட்டோவின் எழுத்துகள் ஏகாதிபத்தியத்தின் எதேச்சதிகாரத்தையும், அதன் விளைவுகளையும் தோலுரித்துக் காட்டுவனவாக இருந்தன.

“என்னுடைய கதைகள் அசிங்கமாக இருப்பதாக நீங்கள் நினைத்தால், நீங்கள் வாழும் சமூகம் அசிங்கமாக இருக்கிறது என்று பொருள். அந்த உண்மையை நான் எனது கதைகள் மூலம் அம்பலப்படுத்த மட்டுமே செய்கிறேன்”

என்று சமூக அவலங்களை தன் கதைகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர். வாழப் பிறந்த மனிதர்களுக்கு மதம் பிடித்ததால் செத்து மடிந்த சோகங்களுக்கு எதிராக இலக்கியங்கள் படைத்தவன் மண்ட்டோ. இந்தியச் சுதந்திரம் அதன் மரபார்ந்த கூறுகளாக தியாகம், வீரம், அகிம்சை ஆகியவற்றைப் போற்றினாலும் அதன் உள்ளார்ந்த விளைவுகளாக உள்ளவற்றை அறிவதற்கு இடம்தரவில்லை. அவற்றினை வெளிக்கொணரும் விதமாகவே மண்ட்டோ தன் புனைவுகளை உருவாக்கினார். உண்மையில் நடந்த மோசமான சம்பவங்களை விட அவரின் புனைவுகள் மோசமானதாக இல்லை. இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் அவரின் பிறப்பின் அடையாளங்களாக பல்வேறு பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார். அவர்கள் ஓரிரு இடங்களில் பெரும்பான்மையினராகவும் வேறொரு இடங்களில் சிறுபான்மையினராகவும் இருப்பார். பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை, மதம், மொழி, இனம் என்பவற்றைக் கடந்து அவர்கள் மனிதர்கள் என்கிற உண்மையை அறிய இயலாதவர்களாகவே இருப்பார். மனிதன் மனிதத் தன்மையாற்றவனாக மாறிய கதைகளையே தனது புனைவுருவாக்கங்களாக மண்ட்டோ உருவாக்கினார் என்றால் மிகையாகாது. வரலாற்றின் கோணங்களை அவற்றினை நோக்குவதன் அடிப்படையிலேயே அறிய இயலும். அந்த வகையில் மண்ட்டோவின் எழுத்துகள் மிகச் சிறந்த படைப்புகளாக வைத்து எண்ணப்பட்டன. இன்றளவும் அவை நிலைத்து நிற்பதற்கு அவரின் புனைவுகளைவிட அவற்றின் அடிப்படைகளாக உள்ள இந்தியப் பிரிவினையின் மிக மோசமான வாரலாறுகளே காரணம். நாட்டுருவாக்கத்திற்குக் காரணமாக இருந்த இந்தியப் பிரிவினை பல மனிதர்களின் வாழ்வைச் சிதைப்பதற்கும் காரணமாக அமைந்துவிட்டதே வரலாற்றின் மாபெரும் பிழை. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பக்கம் நின்று பேசுவதே நடுநிலை என கருதும் இடதுசாரி சிந்தனையின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது அதுவே பொதுச் சிந்தனையாக அல்லது மனிதத்தன்மை கொண்ட செயலாகப் பார்க்கலாம். அந்த வகையில் மண்ட்டோவின் கதைகள் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் இடையிலிருந்து உருவானது. அவை உருவாவதற்குக் காரணங்களாக பல உயிர்கள் செத்து மடிந்த வரலாறே என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அதனால் தான் மண்ட்டோவின் படைப்புகள் இன்றளவும் நிலைத்து நிற்பதற்குக் காரணமாய் அமைகிறது.

உடல் பிழைப்பும் உயிர் இறப்பும்

உயிரே உடலை இயக்கும் ஆற்றலாக உள்ள உடல் மட்டும் பிழைத்து என்ன பயன்பெறப் போகிறது. இந்தியாவின் சுதந்திரம் பலரின் தியாகங்களால் உருவானது என்னும்போது பெருமிதம் கொள்ள நினைக்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் செய்த தியாகங்கள் உருவாக்கப்பட்டது யாரால் என்று கேள்வியெழுப்பினோமானால் அதன் சாராம்சத்தை புரிந்து கொள்ள இயலும்.

“ஒரு லட்சம் இந்துக்களும் ஒரு லட்சம் முஸ்லீம்களும் இறந்து போனார்கள் என்று சொல்லாதீர்கள். இரண்டு இலட்சம் மனிதர்கள் இறந்து போனார்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

மனிதர்கள் மரணம் கொண்டதில் துயரம் கொள்வதற்கு எதுவுமில்லை. உண்மையில் துயரம் கொள்ள வைப்பது எதுவென்றால் கொல்லப்பட்டவர்களும், கொலை செய்தவர்களும் ஒரே வகையைச் சேர்ந்தவர்கள்தான்.

மதத்தின் ஆற்றல் பெற்ற மனிதர்கள் மனிதத்தைக் கொன்ற கருப்பு வரலாறே இந்தியப் பிரிவினை என்பதை அறிவதே மண்ட்டோவின் அத்தனைப் படைப்புகளிலும் பொதுவாக அறியப்படுகிற செய்தியாகும். மண்ட்டோவின் சிறுகதைகளில் சிறந்த இடத்தைப் பெற்ற கதை என்பது 'திற' என்னும் கதையாகும். சிராஜுதீன் மகளான ஷகீனாவை உயிரோடு மீட்டெடுப்பதே கதையின் மையக்கரு. ஆனால், சீராஜுதீன் ஷகீனாவின் உயிரை மட்டும் தான் மீட்டெடுப்பார்; மற்றவற்றை அல்ல! என்பதை உணரும்போதுதான் மண்ட்டோவின் புனைவுகள் நிஜத்தை விட மோசமானதாக இல்லை என்று அறியலாகிறது. இந்தியப் பிரிவினையையும் அதன் சார்ந்த நிகழ்வுகளையும் தன் புனைவுகளின் மூலம் கூற நினைத்த மண்ட்டோ பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“என்னுடைய கதைகளை உங்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை என்றால் நம்முடைய காலத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை என்றே அர்த்தம். என் கதைகளில் எந்தத் தவறுமில்லை. என் கதைகளில் தவறு என்று சொல்லப்படுவன எல்லாம் உண்மையில் அழுகிப்போன இந்த சமூக அமைப்பைத்தான் குறிக்கிறது”

இலக்கிய உலகில் மாபெரும் புனைவுகளை உருவாக்காமல் எளிய மனிதர்கள் அடையும் இன்னல்களைப் பதிவு செய்வதையே வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளார். மிக இயல்பான சம்பவங்களாக இல்லாமல் கொடுமான மனிதத் தன்மையற்ற சம்பவங்களைத் தன் கதைகளுக்குள் வைத்து எழுதியுள்ளார். சான்றாக, சில்லிட்டுப் போன சதைப் பிண்டம் என்னும் கதையில் ஐஷர் சிங் விவரிக்கும் கதையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். மதம் மனிதனை எந்தளவிற்கு மிருகத்தன்மை கொண்டதாக மாற்றும் என்பதற்கு சிறந்த உதாரணம் இச்சிறுகதையே. மண்ட்டோவின் படைப்புகள் விளிம்பு நிலை மனிதர்களை மையப் பாத்திரமாகக் கொண்டு புனையப்பட்டுள்ளது. புனைவிலும் கூட அவர்கள் விளிம்பு நிலை மனிதர்களாகவும் பாவப்பட்ட உயிராக வலம் வருவதையே வாடிக்கையாகக் கொண்டுள்ளனர். ஒரு கலைஞனாக மக்கள் படும் துயரங்களை சமுதாயத்தின் மையப் பகுதியில் எடுத்துரைப்பதே தன் வாழ்நாள் செயல்பாடாக வைத்து இயங்கியுள்ளார் மண்ட்டோ.

முடிவுரை

சமூகத்தில் கலை என்னும் வடிவம் பொதுவானது. அதனை இயக்குபவர்களால் அது சக்தி பெறுவதில்லை. அதனை எவ்வாறு இயக்குகிறோம் என்பதிலேயே அதன் சக்தி அடங்கியிருக்கிறது. இந்தியச் சுதந்திரம் என்பது பல்வேறுபட்ட தியாகங்களால் கைக்கொள்ளப்பட்டது என்ற போதிலும், அதன் வரலாறுகளில் பாதிக்கப்படுபவர்கள் எளிய மனிதர்களாகவே இருக்கின்றனர் என்பதும் உண்மையே. ஆகவே, மண்ட்டோ என்ற கலைஞன் அவ்வகையான பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கண்களிலிருந்து சமூகத்தை நோக்கினான். அதன்வழியே தன் படைப்புகளை உருவாக்க அணுகினான். காலம் மற்றும் வரலாறுகளின் அடிப்படையில் மண்ட்டோ இன்று பாகிஸ்தானிய எழுத்தாளராக அறியப்பட்டாலும் அவன் எழுதிய அத்தனைப் படைப்புகளும் நாடு, இனம், மொழி, வர்க்கம், சாதி, மதம் போன்ற அனைத்து

வேறுபாடுகளையும் கடந்த பாதிக்கப்பட்ட எளிய மனிதர்களைப் பற்றியது. தன் வாழ்நாளை எளிய மனிதர்களுக்காகவே அர்பணித்து வாழ்ந்த மண்ட்டோ,

“படைப்பாளியின் உணர்வுகள் புண்படும்போது அவன் பேனாவைத் திறக்கிறான்” என்று முழங்குகிறார். இன்றளவும் அவர் எழுதிய 22 சிறுகதைத் தொகுப்புகள், ஒரு நாவல், 5 வானொலி நாடகத் தொகுப்புகள், 3 கட்டுரைத் தொகுப்புகள் போன்றவை நிலைத்து நிற்பதற்குக் காரணம் அவை எளிய மனிதர்கள் பற்றிய பாதிப்பின் வரலாறுகளைப் பேசுவதனாலேயே ஆகும். காலம் மண்ட்டோவின் உடலுக்கு முடிவைத் தந்திருந்தாலும் அவன் படைப்பின் வழியே அவனது எண்ணமும், உயிரும் வாழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது.

- **ஜோகன் பிலிப் பேப்ரிசியஸ் (1711–1791):** சத்தியவேத புத்தகம் என பைபிளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தவர் இந்த அறிஞர். தமிழ் – ஆங்கில அகராதியினைத் தயாரித்து வெளியிட்டார்
- **ஹென்ரிக் ஹென்ரிக்ஸ் (1520–1600):** இவர் ஒரு போர்த்துகீசிய மத போதகர். தமிழில் நூல்களை அச்சடிக்க என தொடக்க காலத்தில் அச்சுக் கூடத்தினை நிறுவி தமிழில் நூல்களை அச்சிட்டவர். 1578 ஆம் ஆண்டிலேயே தம்பிரான் வணக்கம் என்ற நூலினை அச்சில் வெளியிட்டவர். கிரிசித்தியாணி வணக்கம் என்ற நூலினையும் கொண்டு வந்தவர்.
- **ஹூலிப்பர் :** ஆழ்வார் பாடல்களை அச்சில் வெளியிட்டவர்.
- **ஜென்சன் ஹெர்மன் (1842–):** தமிழ்ப் பழமொழிகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, அவை குறித்து நூல்களை வெளியிட்டவர். ஐரோப்பாவில் உள்ளவர்கள் தமிழ் கற்றுக் கொள்ள நூல்களை உருவாக்கியவர்.
- **எம்.ஏ. லேப்:** பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த மொழி அறிஞர். தமிழ் மொழி சொற்கள் குறித்து பிரெஞ்சு மொழியில் நூல்களை எழுதியவர்
- **ஜான் லேசரஸ்:** தமிழ் இலக்கணம் குறித்தும், பழமொழிகள் குறித்தும் நூல்களை எழுதியவர்.
- **ஜான் முர்டாக் (1819–1904):** தமிழில் வெளியான நூல்கள் குறித்து அடவுத் தொகுப்பு ஒன்றைக் கொண்டுவந்தவர். அதில் ஒவ்வொரு நூல் குறித்தும் சிறிய குறிப்புரையும் தந்துள்ளார். இவரின் நூல் பிற்காலத்தில் தமிழக அரசின் முயற்சியால், கூடுதல் குறிப்புகளுடன் வெளியிடப்பட்டது. மத போதனையில் ஈடுபட்டதுடன், தமிழகத்தில் நிலவிய ஜாதிக் கட்டமைப்பு குறித்தும் இவர் ஆய்வு நடத்தி நூல்களை வெளியிட்டார். மஹாபாரதத்தைச் சுருக்கமாக ஆங்கிலத்தில் எழுதி நூலாகக் கொண்டு வந்தார்.

பாரதியார் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும் அறம்

முனைவர் ஜெ.கோகிலா
உதவிப்பேராசிரியர்

மனிதன் தனக்கென்று வரையறுத்துக்கொண்ட ஒழுக்கமே அறம் என்று கூறுவர். நல்ல அல்லது தீயப் பண்புகளின் மூலம் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் தன்மையை அறவியல் எனலாம். மனித நடத்தையானது குறிப்பிட்ட ஒரு சமுதாயத்தில் வாழும் மக்களின் ஒழுக்கப் பண்பாக மலர்ச்சியடைந்து வாழ்க்கை நெறியாக சிறப்படையும். இதுவே அறத்திற்கு அடிப்படை. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றித் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் புதுமையைத் தோற்றுவித்தவர் பாரதி. ஒரு மனிதன் தான் வாழும் வாழ்க்கையில் எவ்வாறு புத்துயிர் பெற்று வாழவேண்டும் என்ற அறநெறியை விதைத்து இன்றும் நம் மனதில் நீங்காத இடம்பெற்று வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவன் பாரதி. தேசப்பற்றுமிக்க அவர் மக்களின் வாழ்க்கை மேன்மை அடைய வேண்டி பாடிய பல்வேறு அறங்களை எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

அறம் – விளக்கம்

மனித வாழ்க்கைக்கு நன்மை பயக்கும் நான்கு உறுதிப்பொருள்களில் தலையாயது அறம். அறம் என்பது உலகில் உள்ள உயிர்களிடத்து தீமையை விலக்கி நன்மை பயப்பதாகும். மனித வாழ்க்கையில் மேன்மை அடைவதற்கு அறவழியில் பொருளீட்டுதல் வேண்டும். அறத்தின் வழிச்சென்றே இன்பமும், புகழும் அடைதல் வேண்டும். மாறான வழியில் செல்லக் கூடாது. இதனை வள்ளுவர்,

*“அறத்தான் வருவதே இன்பம் மற்றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல”*

என்று தமது குறளில் குறிப்பிடுகிறார். இத்தகைய உயர்வுடைய அறத்தினை பாரதியாரும் தமது கவிதைகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மக்கள் அறத்தைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தால் தான் மட்டுமின்றி தன்னைச் சார்ந்துள்ளோரையும், சமுதாயத்தையும் மேன்மையுறச் செய்வர். அவ்வகையில் இலக்கிய உலகில் மாற்றத்தை விளைவித்தவர் பாரதி. அவர்தம் படைப்புகளும் சமுதாய வளர்ச்சியினை மையமிட்ட பல அறங்களை உள்ளடக்கியதாகவே அமைந்திருப்பதனைக் காணமுடிகிறது.

மொழி அறம்

தமிழ்மொழியின் மேல் மிகுந்த பற்றுடையவராகப் பாரதி திகழ்ந்தார். பல மொழிகள் கற்றறிந்த புலவராக இருப்பினும் தமிழ்மொழியே சிறந்த மொழி என்றார். பாரதிக்கு தமிழ்மொழியின் மீதிருந்த பற்றினை,

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்

இனிதாவ தெங்கும் காணோம்
பாமரராய், விலங்குகளாய் உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சிசொலப் பான்மை கெட்டு

.....
தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்”

என்றும்,

“சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ்முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்!”

என்றும் கூறுவதன் மூலம் அவருக்கு மொழியின் மீது இருந்த பற்றினை அறியமுடிகின்றது.
மேலும் தமிழ்மொழியை வாழ்த்தும் போது,

“வான மளந்த தனைத்து மளந்திடு
வண்மொழி வாழிய வே!

.....
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!”

என்று கூறி வாழ்த்துவதின் வாயிலாகவும் அவருக்கிருந்த மொழிப்பற்றினை தெரிந்து கொள்ள
முடிகின்றது.

பண்பறம்

பாரதி மக்கள் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டவர். அவர்கள் அடையும் துயரம் கண்டு
அவர்கள் மீது மிகுந்த இரக்கமும், கருணையுள்ளமும் கொண்டவராகத் திகழ்ந்தார். அவர்
மக்களிடையே உள்ள அச்சம், மூடநம்பிக்கைகள், பிரிவினைகள், வறுமை முதலியவற்றைக்
கண்டு,

“நெஞ்சு பொறுக்குதில்லை இதை
நினைத்து நினைத்திடினும் வெறுக்குதில்லையே
பஞ்சமே பஞ்சமென்றே நிதம்
பரிதவித்தே உயிர்துடி துடித்து
துஞ்சி மடிகின்றாரே”

என்று வருந்துகிறார். பிறருக்கு உரிமையானப் பொருளைப் பறிக்கின்றவர்களைச் சாடுகின்றார்.

“எல்லாரும் ஓர்குலம் எல்லாரும் ஓரினம்
எல்லாரும் இந்தியா மக்கள்
எல்லாரும் ஓர்நிறை எல்லாரும் ஓர்விலை
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்”

என அனைவரும் ஒன்றே என்றும் கருதும் பண்புடையவராகப் பாரதி திகழ்ந்ததனைக் காணமுடிகின்றது. மேலும் சிவசக்தியிடம் வரம் வேண்டும் பொழுது,

“வல்லமை தாராயோ இந்த

மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்குமே”

என்று கேட்கிறார். தமது அறிவினால் மக்கள் பயனுற வேண்டும், என்று நிலத்திற்கு சுமையாக வாழ்விருப்பவில்லை. இதன் வாயிலாக பாரதியின் பண்புணர்வு வெளிப்படுகிறது.

தொழில் அறம்:

மனிதர்கள் தாம் கொண்ட தொழிலிலும், முயற்சியிலும் சமுதாயமும், வாழ்வும் அறத்தால் நிரம்பி இருக்க வேண்டும் எனக் கருதினார். எனவே அவர் தமது கவிதையில்

“நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டி குழைத்தல்

இமைப்பொழுதும் சேராதிருத்தல்”

என்று கூறுகிறார். கவிதை எழுதுவதையும், நாட்டிற்கு உழைப்பதையும் தமது தொழிலாகக் கருதினார். மேலும்,

“ஆயுதம் செய்வோம் நல்ல காகிதம் செய்வோம்

ஆலைகள் வைப்போம்”

என்றுக் கூறுவதன் வாயிலாக அவர் மக்களிடையே தொழிலறத்தை வலியுறுத்துவதனைக் காண முடிகின்றது. மக்கள் வறுமையின்றி வாழ்வதற்கு அடிப்படைத் தேவை பொருளாதார வசதி. அப்பொருளாதாரம் தன்னிறைவுப் பெற்றப் பொருளாதாரமாக அமைய தொழில் அவசியம். அதனால்தான் பாரதி,

“வங்கத்தில் ஓடிவரும் நீரின் மிகையால்

மையத்து நாடுகளில் பயிர் செய்குவோம்”

என்றும்

“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்

உண்டு களிப்போரை நிந்தனை செய்வோம்”

என்றும் கூறி உழவுத் தொழிலின் சிறப்பை வலியுறுத்துகிறார்.

‘தொழில்’ என்னும் பாரதியின் பாடல்கள் நாட்டு நலனுக்காக இருக்கும் அனைத்து வகையான தொழில்களையும் எடுத்து இயம்புகின்றன.

“விண்ணின்று எமை வானவர் காப்பார்

மேவிப் பார்மிசைக் காப்பவர் நீரே”

போன்ற பாடல்கள் பலவகையான தொழில்கள் செய்யும் தொழிலாளர்களைப் பற்றியதாகவே அமைந்துள்ளது.

பக்தி அறம்

இறைபக்தி மன அமைதியைத் தருவதோடு, மனதைப் பக்குவப்படுத்தும், மன நிறைவைத் தரும். எனவே தான் பாரதி விநாயகர், சரஸ்வதி, இலட்சுமி, முருகன், கண்ணன், காளி, அக்னி

பகவான் எனப் பல தெய்வங்களின் மீது கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். மேலும் பக்தியினால் அடையும் நன்மைகளைப் பற்றிக் கூறும்போது,

“சித்தந் தெளியும் இங்கு
செய்கை யனைத்திலும் செம்மை பிறந்திடும்
வித்தைகள் சேரும் நல்ல
வீர ருறவு கிடக்கும். மனத்திடைத்
தத்துவ முண்டாம் நெஞ்சிற்
சஞ்சல நீங்கி உறுதி விளங்கும்”

என்கிறார். மேலும் இறைவனை வேண்டுகின்றபோது,

“மனதில் உறுதி வேண்டும்
வாக்கினிலே யினிமை வேண்டும்
நினைவு நல்லது வேண்டும்
நெருங்கின பொருள் கைப்பட வேண்டும்”

என்று நன்மையை விரும்பும் எண்ணம் உடையவராகத் திகழ்ந்ததை அறியமுடிகின்றது.

பெண்ணறம்

நம்நாடு பெண்ணையும், தாய்மையையும் ஒருங்கே போற்றிய நாடு. எனவே தான் தாய்நாடு, தாய்மொழி, தமிழ்த்தாய் போன்ற பெண்பாற் பெயர்களை வழங்கி பெண்களைப் பெருமை அடையச் செய்துள்ளனர். ஆனால் பாரதியின் காலத்தில் பெண்கள் அடிமைகளாகவும், கல்வியறிவற்றவர்களாகவும், போகப் பொருளாகவும் இருந்துள்ளனர். இதனை மாற்ற விரும்பிய பாரதி,

“நாணும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்”

என்று கூறி,

“ஞான நல்லறமும் வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்”

எனப் பெண்ணுக்கு வேண்டிய குணங்களை பாடுகின்றார். மேலும் பெண்களை அறிவு கொண்ட மனித உயிர்கள் என்று சிறப்பிக்கின்றார்.

“ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவிலோங்கியிவ் வையந் தழைக்குமாம்”

என்றப் பாடலில் ஆணும், பெண்ணுச் சமமாகக் கருதினால் உலகம் தழைக்கும் என்கிறார். பெண்கல்வி பற்றிக் கூறும்போது,

“கண்க ளிரண்டினில் ஒன்றைக் குத்திக்
காட்சி கெடுத்திட லாமோ?
பெண்களறிவை வளர்த்தால் வையம்

பேதைமை யற்றிடுங் காணீர்”

என்கிறார். கற்பு நிலையைப் பற்றிக் கூறும்போது,

**“கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார் இரு
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்”**

கற்பு நிலையில் ஆண், பெண் சமம் என்று கூறுகின்றார். மேலும் பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வைப் புகட்டும் விதமாக,

**“பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்”**

என்றும்,

**“எட்டுமறிவினில் ஆணுக் கிங்கே பெண்
இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி”**

என்றப் பாடல்வரிகளில் பெண்கள் பலதுறைகளிலும் திகழவேண்டும் என்றுக் கூறியுள்ளதனைக் காணமுடிகின்றது.

சாதிய அறம்:

சமுதாயத்தில் சாதிப் பிரிவினையால் ஏற்படும் வன்முறைகளைக் களையவிரும்பியவர் பாரதி. அதனால் தான் தம் பாடல்களில் சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம் என்றுப் பாடியுள்ளார்.

**“சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி – அதில்
தாழ்வென்றும் மேலென்றும் கொள்வார்
நீதிப் பிரிவுகள் செய்வார் – அங்கு
நித்தமும் சண்டைகள் செய்வார்”
“சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம் – அன்பு
தன்னிற் செழித்திடும் வையம்
ஆதர விற்றிங்கு வாழ்வோம் – தொழில்
ஆயிரம் மாண்புறச் செய்வோம்”**

அன்பு நிறைந்த இவ்வுலகில் அனைவரும் சமம். சாதிப் பிரிவினைகள் பொய்யானது என்று தமது பாடல்களில் பாடியுள்ளதனை அறியமுடிகின்றது.

‘பாரதியார் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும் அறம்’ என்னும் ஆய்வின் முடிவில் மனித வாழ்வை செம்மைப்படுத்தும் நற்பண்புகளை எடுத்தியம்புவதாகவே அறக்கருத்துகள் மனித வாழ்வை மேம்படுத்துபவையாக, எக்காலத்திற்கும் பொருந்தி வரக்கூடிய தன்மையில், அனைவருக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் விதைத்துச் சென்றுள்ளார் என்பதனை அறிய முடிகிறது.

பயன்பட்ட நூல் :

முனைவர் ச.மெய்யப்பன், பாரதியார் கவிதைகள், தென்றல் நிலையம், சிதம்பரம்

கவிதை பேசுவோம்...
காதலித்து கெட்டு போ - நா.முத்துக்குமார்

ம.யோகஸ்ரீ

இளங்கலை இரண்டாமாண்டு

அதிகம் பேசு
ஆதி ஆப்பிள் தேடு
மூளை கழற்றி வை
முட்டாளாய் பிறப்பெடு
கடிகாரம் உடை
காத்திருந்து காண்
நாய்க்குட்டி கொஞ்சு
நண்பனாலும் நகர்ந்து செல்
கடிதமெழுத கற்றுக்கொள்
வித விதமாய் பொய் சொல்
விழி ஆற்றில் விழு
பூப்பறித்து கொடு
மேகமென கலை
மோகம் வளர்த்து மித
மதி கெட்டு மாய்
கவிதைகள் கிறுக்கு
கால் கொலுசில் இசை உணர்
தாடி வளர்த்து தவி
எடை குறைந்து சிதை
உளறல் வரும் குடி
ஊர் எதிர்த்தால் உதை
ஆராய்ந்து அழிந்து போ
மெல்ல செத்து மீண்டு வா
திகட்ட திகட்ட காதலி.....

தமிழ் திரைப்பட படலாசிரியரும் கவிஞரும் ஆவார். பல்லேலக்கா, என் காதல் சொல்ல, ஒரு கல் ஒரு கண்ணாடி ஆகியவை இவரின் பாடல்களில் சில. தங்கமீன்கள், சைவம் திரைப்பட பாடல்களுக்காக தேசிய விருது பெற்றவர். குறைந்த காலம் மட்டுமே இம்மண்ணில் வாழ்ந்து நம் நெஞ்சங்களிலிருந்து அகலாத மா கவிஞன்.

காதலின் மொழி கவிதை; காதலைப் பற்றி எழுதாத கவிஞர்களே இல்லை எனுமளவு காதலை கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தியவர்கள் பலர் அந்த வரிசையில் நா.மு வின் கவிதைகளுக்கு தனித்த இடமுண்டு. காதலித்து கெட்டு போ என்ற கவிதையில் ஒருவனோ/ ஒருத்தியோ காதலிப்பதால் ஏற்படும் சிக்கல்களையும்

அதன் மூலம் அவனோ/ அவளோ தன்னையும் ஏமாற்றி மற்றவர்களையும் ஏமாற்றுகிற தன்மையையும் காதலினால் வரும் அவதிகளை பதிவு செய்து சிந்திக்க துண்டுகிறார்.

காதல் வந்துவிட்டால் ஏற்படும் உள்ளுணர்வை எதார்த்தமாக பதிவு செய்கிறார். காதலிப்பவரிடம் அதிகமாக பேச வேண்டும், மூளை இல்லாதது போல் முட்டளாய் நடந்து கொள்ள வேண்டும், நேரம் விரைவாய் கடப்பதாக எண்ணி கடிகாரத்தின் மீது கோவம் வரும்; எப்போதும் வெறித்து பார்த்த நாயின் மீது காதல் வந்து அதனை கொஞ்ச தோன்றும்; இயல்பாய் பழகி இன்புற்ற நண்பர்களேயானாலும் எதிரியாய் எண்ணி நகர்ந்து செல்ல நேரும், அவளுக்கு பிடித்ததை எவ்வளவு கடினப்படுத்தும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று காதல் வயப்பட்டோரின் உணர்வினைப் பதிவு செய்கிறார்.

எவ்வித இலக்கண முறையும் புதுக்கவிதைக்கு தேவையில்லை என்பர். இக்கவிதையில் இயல்பாகவே மோனை, எதுகை, இயைபு, அடுக்குத் தொடர் போன்ற இலக்கண கூறுகள் அமைந்து கவிதைக்கு அணி சேர்க்கின்றன.

எந்த ஒரு படைப்பும் படிப்போரின் மனத்தில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த வகையில் நா.மு வின் காதலித்து கெட்டு போ எனும் இக்கவிதை காதல் வயப்பட்டோரின் உள்ளுணர்வை எடுத்துரைத்து சராசரி உணர்வுகள் உண்மை காதலாகாது என்பதை சிந்திக்க வைக்கிறது. பின் மாய சிந்தனையில் வழி தவறி காதல் தோல்வியால் கெட்டு போவதையும் காதலிக்க தொடங்குவோருக்கான விழிப்புணர்வையும் குறியீடாகக் கூறியுள்ளார்.

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொல் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே; அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று.

- ஓளவையார்

பைந்தமிழ்க் காவலர் பாண்டித்துரை தேவர்

பா.கமல்

முதுகலை முதலாமாண்டு

"தென்மதுரைப் பாண்டியன் தெய்வத் தமிழ்வாழி

நன்மதுரை நாலாஞ் சங்கம் வாழி சொன்மதுரை

பாலவ நத்தம்வேள் பாண்டித்துரைத்தேவன் போலிமை யற்ற புகழ்"

எனப் பறைந்தார் பாவாணர். இவ்வளவு புகழ்ப்படும் அளவிற்கு அப்படி என்ன செய்தார் இந்த தாத்தா? கடல் கொண்ட குமரிகண்டத்தில் பாண்டிய மன்னர்கள் சங்கம் அமைத்து புலவர்களைக் கூட்டி பல அரும்பெரும் பணிகளை ஆற்றி வந்தனர்.முறையே முதற்தமிழ்க் கழகத்தை காய்சின பெருவழுதியும் இரண்டாம் தமிழ்க் கழகத்தை வெண்டேர்ச் செழியனும் மூன்றாம் தமிழ்க்கழகத்தை முடத்திருமாறனும் தோற்றுவித்தனர்.அந்த மூன்றாம் தமிழ்க் கழகத்தின் இறுதி மன்னன் உக்கிரப் பெருவழுதி பாண்டியன். மூன்றாம் தமிழ்க் கழகத்திற்குப் பிறகு சுமார் ஆயிரத்து அறுநூறு ஆண்டுகள் கழித்துப் பிறந்த தன்மகன் உக்கிரப் பெருவழுதி விட்டுச்சென்ற பாண்டியத் தமிழ்க் கொடை மரபினைப் புத்துயிர் அளித்துத் தொடர்வான் என்று அறிந்தோ என்னவோ அவருக்கு உக்கிர பாண்டியன் எனப் பெயர் சூட்டினார் அவரின் தந்தை பொன்னுச்சாமி தேவர்.இவ்வுக்கிர பாண்டியனே பின்னாளில் பாண்டித்துரைத் தேவர் என அழைக்கப்பட்டார்.சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழந்த பாண்டித்துரைத்தேவர் 'சேசாத்திரி' என்பவரிடம் வளர்க்கப்படுகிறார். முறையே அழகர் ராசு என்பவரிடம் தமிழும் வெங்கடேசுவர சாத்திரியாரிடம் ஆங்கிலமும் இராமசாமி பிள்ளையிடம் சைவமும் கற்றார்.தனது பதினேழாம் அகவையில் ஜமீன் பொறுப்பேற்றார். நல்ல தமிழ்ச் சொற்பொழிவாளராக விளங்கிய பாண்டித்துரையாரின் வாழ்வைப் புரட்டிப்போட்ட நிகழ்வு ஒன்றுண்டு.மதுரையில் தனது வளமனையில் தங்கி இருந்தபோது மதுரை மக்கள் அவரை சொற்பொழிவாற்ற அழைத்தனர். தனது உரைக்குக் குறிப்பெடுக்க 'கம்பராமாயணமும் திருக்குறளும்' கேட்டபோது மதுரையில் எங்கும் அவை கிடைக்கவில்லை.தமிழின் 'கதி' யான இந் நூல்கள் சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்த்த மதுரையில் கிடைக்கவில்லையே என மனம் வெதும்பினார். பின்னர் 1901 ஆம் ஆண்டான அதே ஆண்டில் மே திங்கள் 21,22,23 இல் மதுரையில் சென்னை மாகாண மாநாடு நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டின் இறுதி நாளில் தமிழ் வளர்த்த மதுரையின் பெருமை குறித்தும் அதன் இன்றைய நிலை குறித்தும் சுருங்கக் கூறி அங்கு வந்திருந்த தமிழ் அறிஞர்களையும் மக்களையும் தமது தமிழ்ச் சங்க ஆலோசனைக் கூட்டத்திற்கு அழைத்தார். அடுத்த நாள் 24.5.1901 ஆம் ஆண்டு மதுரை சேதுபதி பள்ளியில் தமிழ்ச் சங்கம் தோற்றுவிப்பதற்கான ஆலோசனைக் கூட்டம் நடத்தி

அதில் தமிழின் அன்றைய நிலை குறித்தும் முச்சங்கங்களின் செயல்பாடுகள் குறித்தும் தாம் அதே போன்று மதுரையில் ஒரு தமிழ்ச்சங்கத்தை உருவாக்கப் போவதாகவும் கூறினார். அங்கிருந்த மக்கள் அதனைப் பொருட்படுத்தாது அவரை எள்ளி நகையாடினர். இதனைப் பாரதிதாசன் தமது பாவொன்றில்

"இனியுமோர் தமிழ்ச்சங்கம் காண்பேன்

இருந்த முதலிடை கடைச்சங்கம் போலவே

எனச் சொன்ன பாண்டித் துரைத்தேவன் சொல்லை

இவ்வையம் அந்நாளில் நம்பவே இல்லை

வியந்தது வையம் சென்ற நாள் சிலவே

விரிந்தது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க நிலவே"

எனக் கூறியிருப்பார் தான் கூறியபடியே அதே ஆண்டில் 14.9.1901 அன்று தனது வளமனையினையே தமிழ்க்கழகமாக மாற்றி வித்துவான் கழகம், செந்தமிழ் கலாசாலை, பாண்டியன் புத்தகசாலை, தமிழ்ச் சங்க முத்திராசாலை ஆகிய பிரிவுகளை உருவாக்கினார். தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள தமிழ் கற்க விரும்பும் மாணவர்களுக்கு உண்ண உணவும் உறைவிடமும் கொடுத்து தமிழ்க் கற்பித்தது செந்தமிழ் கலாசாலை. உலகம் முழுமைக்கும் இருந்த தமிழ் ஓலைச்சுவடிகளையும் தமிழ் நூல்களையும் திரட்டி இன்றுவரையிலும் பாதுகாத்து வருகிறது பாண்டியன் நூலகம். தமிழ் சங்க முத்திராசாலை பல அரிய தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளது. பல மாணவர்களை தமிழறிஞர்களாகவும் தமிழ்ப்பேராசிரியர்களாகவும் செந்தமிழ் கலாசாலை உருவாக்கியுள்ளது.

"தமிழ்ச்சங்கத்தின் பண்டிதர் தேர்விற்கு தமிழ்ப் பயின்றதே எனக்குள் தமிழ் வெறியை உண்டாக்கிற்று" என்பார் பாவாணர். இத்தமிழ்க் கழகத்தின் செயல்பாடுகளைப் பாராட்டி தமிழ் அறிஞர்கள் இதனை 'நான்காம் தமிழ்க்கழகம்' என அழைத்தனர், அக்கழகத்தின் தலைமைப் புலவராக இருந்த நாராயண ஐயங்கார் ஒருமுறை தமிழ்ச் கழகம் தொடர்பாக பாலவந்தம் அரண்மனைக்கு பாண்டித்துரையாரை காணச் சென்றார். வேறு பணி காரணமாக பாண்டித்துரையார் வெளியே சென்று இருந்தார். எழுபது அகவை கொண்ட நாராயணையங்கார் களைப்பில் அயர்ந்து இருக்கையிலேயே தூங்கிவிட்டார் அச்சமயம் அங்கு வந்த பாண்டித்துரையார் முத்து முத்தாய் அவர் முகத்தில் வியர்வை அரும்பியிருப்பதைக் கண்டு விசிறியால் அவருக்கு விசிறத் தொடங்கினார். இதே போன்ற ஒரு நிகழ்வு சங்க காலத்திலும் நிகழ்ந்துள்ளது எப்படிப்பட்ட பேரரசனும் அரசின் முரசுக்கட்டிலை தொடக்கூட கூடாது. அப்படித் தொடடால் அவர் உடனடியாக தலை துண்டிக்கப்படுவார். அப்படியிருக்க தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையைக் காண வந்த மோசிக்கீரனார் களைப்பில் அம்முரசுக் கட்டிலில்

துயின்றிருப்பார். அதனைக் கண்ட பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை அவருக்கு கவரி வீசி பணிவிடை செய்வார். தமிழ்க்கற்ற சான்றோர் இறைக்கு நிகரானோர் எனும் தமிழ் மரபில் வந்த பாண்டித்துரையாரும் தம் முன்னோர் வழி நின்றார். தமிழ்க் கழகத்து பேராசிரியர்களையும் தமிழறிஞர்களையும் பொன் போன்று காத்தார் பாண்டித்துரையார். 'இலக்கணக் கடல்' என அழைக்கப்பட்ட அரசஞ்சண்முகனார் தமிழ்க்கழகத்தில் பேராசிரியராக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கையில் உடல் நலக்குறைபாட்டால் அவதியுற்றார். ஆயினும் தனது வறுமை காரணமாக பணியைக் கைவிட இயலாது பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார் அவரின் நிலையைப் புரிந்து கொண்டு பாண்டித்துரைத்தேவர் அவருக்கு உடல்நலம் குணமடையும் வரை விடுப்பு கொடுத்து அந்த நாட்களுக்கான ஊதியமும் கொடுத்து உதவினார். தமிழில் பிழையாய் எழுதப்பட்ட நூற்களை தமிழ்த்தாயின் மேனியில் ஏற்பட்ட புண்ணாகக் கருதினார் பாண்டித்துரையார். ஸ்காத்துரை என்பவர் திருக்குறள் ஓசை நயம் இல்லாமல் இருப்பதாகவும் வள்ளுவருக்கு எதுகை மோனையோடு எழுதத் தெரியவில்லை என்றும் கூறித் திருக்குறளை தனக்கேற்றவாறு மாற்றி அமைத்து அதனை நூலாகவும் வெளியிட்டார் ஒருமுறை மதுரையில் பாண்டித்துரையாரைச் சந்தித்த ஸ்காட் துரை தனது நூலை பாண்டித்துரையாரிடம் காட்டி பெருமிதம் அடைந்தார். அந்நூலில்

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு"

"ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்

சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்"

"முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சம்

அகநக நட்பது நட்பு"

என்பன போன்ற பல குறட்பாக்களை மாற்றியமைத்திருந்தார். இதனைப் படித்த பாண்டித்துரைத்தேவர் கடுஞ்சினங் கொண்டு அவரிடம் இருந்த ஒட்டுமொத்த படிகளையும் வாங்கி பெருங்குழி தோண்டி அப்படிகள் அனைத்தையும் அதனுள் இட்டுக் கொளுத்தினார். புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, மணிமேகலை போன்ற நூல்களைப் பதிப்பிக்க உ.வே சாமிநாதருக்கும், அபிதான சிந்தாமணியைப் பதிப்பிக்க சிங்காரவேலு முதலியாருக்கும் உதவி புரிந்தார். அப்போது தமிழ்நாட்டை ஆட்டிப்படைத்த பிராமணக் கூட்டம் தமிழ்க் கழகத்தையும் விட்டு வைக்கவில்லை. தமிழ்ச்சங்கத்திற்கே வந்து 'தொல்காப்பியரை பிராமணர் என்றும் வடமொழியில் இருந்தே தமிழ் தோன்றியதென்றும்' பிதற்றல் வாதம் செய்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு பதிலடி கொடுக்க தனித்தமிழ் தந்தை மறைமலை அடிகளே சரியான ஆளென்று எண்ணி 25.5.1905 ல் நடைபெற்ற நான்காம் தமிழ்க்கழகத்தின் நான்காம்

ஆண்டு விழாவில் உரையாற்றச் செய்தார்.மறைமலை அடிகள் 'ஆரிய நாகரிகத்திற்கும் பிராமணர்களுக்கும் தமிழர்கள் கடமைப்படவில்லை தமிழரின் வீழ்ச்சிக்கும் இன்றைய இழிநிலைக்கு காரணம் ஆரியர்களின் சூழ்ச்சி யே'என சான்றுகளுடன் வாதிட்டு ஆரிய பிராமணர்களை வாயடைக்கச் செய்தார்.இதனை ரசித்துக்கேட்ட பாண்டித்துரைத்தேவர் அடிகளாருக்குப் பாராட்டு உரையும் வழங்கினார்.இச்சமயத்தில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்தில் இருந்து தமிழை நீக்கும் முயற்சிகள் நடைபெற்றன. பரிதிமாற் கலைஞரும் பூரண லிங்கம் பிள்ளையும் பாண்டித்துரையாரிடம் கூற நான்காம் தமிழ்க்கழகத்தைக் கூட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றி கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்.தமிழ்க் கழகத்தின் எதிர்ப்பை அறிந்த சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தனது முடிவை திரும்ப பெற்றுக் கொண்டது.தமிழ்ப் பற்று உள்ளவனிடம் செல்வம் இருந்தால் அவனால் என்ன சாதிக்க முடியும் என்பதற்கான சான்றாவணமே பாண்டித்துரைத் தேவர். பொருளாதார வலிமை உடைய ஒவ்வொரு தமிழனும் பாண்டித்துரைத்தேவர் போன்ற தமிழ்ப் பணிகளை முன்னெடுக்க வேண்டும். 'தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோன் சாவதில்லை' என்னும் கூற்றுக்கிணங்க பாண்டித்துரைத்தேவர் ஒவ்வொரு தமிழனின் உள்ளங்களிலும் என்றென்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்.

- **இராபர்ட் நோபில் (1577–1656):** இத்தாலிய நாட்டைச் சேர்ந்த ஜெஸூயிட் போதகர். இவரை அக தத்துவ போதகர் என அழைப்பார்கள். நானோ பதிகம், ஆத்ம நிருண்யம், அன்ன நிவாரணம் மற்றும் திவ்ய மந்திரிகா என்னும் நூல்களை எழுதி வெளியிட்டவர். கோவில், அருள், பிரசாதம், குரு, வேதம், பூசை ஆகிய சொற்கள் இவரால் பிரபலமடைந்தன.
- **பீட்டர் பெர்சிவல்:** தமிழ்ப் பழமொழிகளில் ஆர்வம் கொண்டவர். ஏறத்தாழ 5,000 பழமொழிகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டார். அவ்வையாரின் நீதி பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டவர். தமிழ்-ஆங்கில அகராதி ஒன்றையும் தயாரித்து வெளியிட்டார்.
- **ஜி.யு.போப் (1820–1908):** தமிழக மக்கள் நன்கறிந்த வெளிநாட்டு தமிழ் அறிஞர். தன் வாழ்நாள் முழுமையும் தமிழுக்கு அர்ப்பணம் செய்தவர். திருக்குறள், நாலடியார், திருவாசகம் ஆகியவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டவர். தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் என ஒன்றைத் தொகுத்து, தமிழ்க் கவிதைகளை அவற்றிற்கான குறிப்புகளுடன் வெளியிட்டார்.
- **ரேணியஸ் சி.ட்டி.இ.(1790–1838):** தமிழ் இலக்கணம் பால் ஆர்வம் கொண்டு, கற்றறிந்து நூல்களை வெளியிட்டார்.

நற்றிணையில் அஃறிணை உயிர்களின் அன்பு வாழ்க்கை

பா சரோஜினி தேவி

முழு நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

செந்தமிழ்க் கல்லூரி

சங்க இலக்கியத்தில் எட்டுத்தொகை நூல்களில் முதலிடம் பெற்று திகழ்வது நற்றிணை ஆகும். எட்டுத்தொகை நூல்களில் 'நல்' என்ற அடைமொழி பெற்ற நூலும் இதுவே ஆகும். இதில் அமைந்த பாடல்கள் அனைத்தும் அகப்பொருள் அமையப்பெற்ற பாடல்கள். இதில் காதல், அன்பு, இல்வாழ்க்கை முதலியன அகவாழ்வு முறைகளை எடுத்து இயம்புகிறது. தலைவன் தலைவியின் அன்பு வாழ்க்கையை அஃறிணை உயிர்களின் வழியே நற்றிணைப் பாடல்கள் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இப்பாடல்கள் சிறிது கற்பனையும் அனுபவ உணர்வையும் விளக்கி நிற்கிறது. விலங்கு பறவை முதலான அஃறிணை உயிர்களை வைத்து மக்களின் வாழ்வியலை விளக்கமுறக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

காட்டுக்கோழியின் அன்பு

காட்டுக்கோழியானது உருக்கிய நெய்யில் பாலைச் சிதறினால் போன்ற குரலும் அழகிய சிறு புள்ளிகளோடு காண்போரை ஈர்க்கும் தன்மையுடைய பெட்டைக்கோழிக்கு ஈர மண்ணைக் கிளறி மண்புழுவைக் கவர்ந்து ஊட்டும் வேட்கையில் நோக்கும் இதனை,

”.....புறவில்

புலரா ஈர் மணல் மலிரக் கெண்டி

நாள் இரை கவர மாட்டித் தன்

பேடை நோக்கிய பெருந்தகு நிலையே!” (நற்.21)

இங்கு காட்டுக்கோழியின் செயல் தலைவியை காணும் வேட்கை மிகுந்த தலைவனையே குறிக்கிறது. புதிய உணவைத் தேடி எடுத்துப் பேடைக்குக் கொடுக்க விரும்பும் கோழியும், புதிய பொருளைத் தேடிச் சேர்த்துக் கொண்டு தலைவியை காண விரும்பும் தலைவனும் உணர்வு நிலையில் ஒத்திருப்பதை அறிய முடிகிறது.

களிறு செயலும் பிடியின் வருத்தமும்

காந்தள் பூ தன் மடலைக் கவிழ்த்து விரித்துக்கொண்டிருக்கும் மலைச்சாரலில் வலிமைமிக்க களிறு மலைப்பாம்பின் வாயில் அகப்பட்டுக் கொண்டதைக் கண்டு அஞ்சிய அதன் பிடி

யானையானது தூக்கம் இல்லாமல் மலை பள்ளத்தாக்கில் பிளிறிக் கொண்டிருக்கும் இந்த செயலை,

"இனம் சால் வயக் களிறு பாந்தட் பட்டென

துஞ்சாத் துயரத்து அஞ்சு பிடிப் பூசல்

நெடு வரை விடாகத்து இயம்பும்

கடு மான் புல்லிய காடு இறந்தோரே" (நற். 14)

ஆண் யானையை மலைப்பாம்பு விழுங்க, பெண் யானை அச்சத்துடன் பிளிறிய அவ்வொலி மலை எங்கும் ஒலித்தது. தலைவி தலைவனைப் பிரிந்த வருத்தத்தால் வருந்தினாள். இதனை ஊரார் என்பதை அறிந்து கொண்டனர் என்பதையும், இச்செயலைத் தலைவன் பார்த்தால் தலைவியின் நினைவு தலைவனுக்கு வரக்கூடும் என்பதை விளக்கி நிற்கிறது.

குரங்கின் தாய்மை உணர்வு

வளைந்த கொம்புகளை உடைய காட்டுப்பசு, சிங்கம் முதலான விலங்குகளின் கூட்டம் குன்றின் வேங்கை மரத்தடியில் தன் கன்றுடன் படுத்து உறங்கும். அந்நேரத்தில் பஞ்சு போன்ற தலையை உடைய குரங்கானது தன் சுற்றத்தை அமர்த்தி பசுவின் அருகே சென்று பருத்த பால் மடியை அமுக்கி பற்றி இழுத்து இனிய பாலை தன் இளைய வலிய குட்டியின் கை நிறையப் பிழிந்து கொடுக்கும் தாய்மை உணர்வை,

"மந்தி

கல்லென் சுற்றம் கைகவியாக் குறுகி

வீங்குசுரை ஞெழுங்க வாங்கித் தீம்பால்

கல்லா வன்பறழ்க் கைந்நிறை பிழியும்" (நற். 57)

மந்தையானது கொடிய விலங்கிற்கு அஞ்சாது பதம் பெற்றுச் சென்று பாலைப் பிழிந்து ஊட்டிக் குட்டியைக் காப்பது போல, நீயும் பொருளீட்டி வந்து கொடுத்து தலைவியை மணந்து பாதுகாப்பாய் என்ற கருத்தை உணர்த்துகிறது.

பிடியின் தாகம் தீர்த்தல்

வறண்ட குன்றத்து உச்சிமலைப் பிளவில் வேட்டுவர் வாழும் சிற்றூரில் ஆடு மாடுகள் நீர் உண்ண நீர்க் கேணியை தோண்டி வைத்திருப்பர். அந்தக் கேணி அருகில் வேட்டுவர் கொடிய விலங்குகளை வேட்டையாட வில்லுப் பொறி அமைத்திருப்பர். அந்த வில்லுப் பொறியைத்

தகர்த்து ஆண் யானை தன் பெண் யானைக்கும் கன்றுக்கும் அந்த கேணியில் நீரூட்டி அழைத்துச் செல்லும் இயல்பினை ,

"புன்றலை மடப்பிடி கன்றோ டார

வில் கடிந் தூட்டின பெயரும்

கொல்களிற் றொருத்தல சுரன் இறந்தோரே" (நற்.92)

இப்படிப்பட்ட பாலை நிலக் காட்டு வழியில் அவர் செல்கிறார்.செல்லும்போது தலைவன் என்னை நினைக்க மாட்டார் போல் இருக்கிறது.ஒரு தும்மல் கூட வரவில்லை என்று தலைவி ஏக்கம் உடையவளாய் இருக்கிறாள் என்பதையும், யாராவது நினைத்தால் தும்மல் ,விக்கல் வரும் என்ற பழைய நம்பிக்கையையும் விளக்கி நிற்கிறது.

சேவல் புறாவின் செயல்:

வீட்டில் வாழும் புறா சேவலானது சிவந்த கால்களை உடைய பெண் புறாவை மாலை நேரத்தில் துணையாகச் சேர்ந்து நிற்கும் இயல்புடையது என்பதை,

"மனையுறை புறவின் செங்காற் பேடைக்

காமர் துணையொடு சேவல் சேர்ப்" (நற்.162)

மாலைப்பொழுதானது பிரிந்தோரை துன்புறுத்தும் பொழுதாக அமைகிறது. தலைவியானவள் மிகவும் மென்மையானவள் அவள் கடுமையான பாலை வழியில் செல்லுதல் துன்பத்தைத் தரும் என்று நினைத்து தலைவியை தோழியிடம் ஆற்றுவித்துச் செல்லும் தலைவனின் இரக்க குணத்தை அறிய முடிகிறது.

சிட்டுக்குருவியின் இரக்கப் பண்பு

வீட்டின் கூரையில் தங்கியிருக்கும் குருவியின் சேவல் வேற்றிடம் சென்று வேறு பெண் குருவியோடு கூடியது. பிறகு மாலைப் பொழுதில் தன் கூட்டிற்கு வந்தது. ஆண் குருவியின் உடல் அடையாளங்களை பெண் குருவி அறிந்து மனம் வருந்தியது. தன்னுடைய சிறிய பிள்ளைக் குருவிகளோடு சேர்ந்து ஆண்குருவியைத் தம் கூட்டுக்கு வரவிடாமல் தடுத்தது.ஆண் குருவி தன் கூட்டுக்குச் செல்ல இயலாது வெளியிலேயே நெடுநேரம் மழையிலேயே நனைந்தபடி நடுங்கிக் கொண்டு நின்றது அதனைப் பார்த்த பெண் குருவி இரக்கம் கொண்டு உள்ளே வர அனுமதித்தது. இதனை,

"சிறுபல் பிள்ளையொடு குடம்பைக்கடிதலின்

துவலையின் நனைந்த புறத்த தயலது

கூரல் இருக்கை அருளி நெடிது நினைந்து" (நற்.181)

தலைவன் முன்பு பரத்தையரிடம் சென்று மீண்ட போது தலைவி அவனை ஏற்காது ஊடல் கொண்டாள். பின் அவனின் வருத்தம் தாங்காது ஏற்றாள். சங்க காலத்தில் தலைவன் பரத்தையரிடம் செல்வதை சமூகம் ஏற்றதையும் தலைவன் தலைவிக் கே உரியவன் என்னும் உரிமையை நிலைநாட்ட ஊடலும் ,வாயில் மறுத்தலும் புலப்படுத்துவது மரபாக இருந்தது என்பதையும் அறியலாம்.

கூகையின் குழறல்

பொங்கி வரும் கடலோசையானது அடங்கியது. ஊதைக் காற்றானது பூந்தாதுக்களை உதிர்த்து விடும் கடற்கரைச் சோலையும் பொலிவிழந்தது. மணல் மிகுந்த பழமையான ஊரின் அகன்ற பெரிய தெருவில் ஆண் கூகையானது தன் பெடையுடன் சென்று நடமாட்டம் இல்லாத பெரிய நாற்சந்தியில் அச்சம் தோன்றக் குழறுகின்ற ஒலி எழுப்புவதை,

"கூகைச் சேவல் குராஅலொ டேறி

ஆரிருஞ் சதுக்கத் தஞ்சுவரக் குழறும்" (நற்.319)

தலைவன் தலைவியின் நினைவால் பேய்கள் நடமாடித் திரியும் தடுமாற வைக்கும் இருளைக் கொண்ட நள்ளிரவில் கொல்லிப்பாவை போன்ற அழகினை உடைய பேதமை மிக்க இளமகளின் அழகினை நினைத்தவாறு கண் துயிலாமல் இருந்தான். தலைவன் தலைவியின் காதல் வாழ்க்கையை அறிந்து அவளை காப்பு மிகுதி ஏற்படுத்தியதையும், அதனை தாங்கிக் கொள்ளாத தலைவன் தன் மனதிற்கு தனக்குத்தானே கூறும் ஒருபாற் கூற்றாக இப்பாடல் அமைவதைக் காண முடிகிறது.

கன்று மருண்ட காட்சி

சிறிய கொம்பை உடையதான செம்மை நிறப் பசுவானது அசைகின்ற கொத்தை உடைய காந்தள் மலர்களை தீண்ட அதனின்றும் பூந்தாதுக்கள் தன் மேலே உதிர அப்படியே வீடு திரும்பியது. அதன் கன்றானது தாய் பசுவின் வேறுபாட்டை அறிந்து தன்னுடைய தாய் இல்லை என்று மருண்டு நோக்கும் காட்சியை,

"சிலம்பின் மேய்ந்த சிறுகோட்டுச் சேதா

அலங்குகுலைக் காந்தள் தீண்டித் தாதுகக்

கன்று தாய் மருளும்" (நற்.359)

தலைவன் தலைவிக்கு புதிய ஆடையை பரிசாகக் கொடுத்தான். அதனை உடுத்திக் கொண்டால் நற்றாய்க்கு தெரிந்து விடும் என்ற அச்சமும், அவனிடமே திருப்பிக் கொடுத்தால் அவனுடைய மனம் வருந்தும் என்ற கருத்தினை உடையவளான தோழி வதுவை புரிய வேண்டி நிற்பதை

அறியலாம்.காதலிக்குத் தழையால் பின்னிய ஆடைகளைப் பரிசாகத் தருவது ஒரு மரபு.இதில் பூக்களும் இடம்பெறுகின்றன. ஆடை நெய்தல் பற்றிய தகவல்களையும் அணியும் முறைமையையும் எடுத்து இயம்புவதை இப்பாடல் வழி அறியலாம்.

காக்கைக்கு விருந்திடல்:

வட்டமாகிய கண்களையும், கூரிய வாயையும் உடைய காக்கைப் பேடை, நடுங்குகின்ற சிறகுகளை உடைய தன் குஞ்சினைத் தழுவிக் கொண்டு தன் சுற்றத்தைக் கரைந்து அழைத்து கரிய கண் போன்ற பொரிக்கறியுடன், செந்நெல்லின் வெண்மையான சோற்றை தெய்வத்திற்கு இடும் பலியுடன் கவர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டு நல்ல வீடுகளில் கூட்டமாக இருக்கும் என்பதை,

"நடுங்கு சிறைப்பிள்ளை தழீஇ கிளை பயிர்ந்து

கருங்கண் கருணை செந்நெல் வெண்சோறு" (நற்.367)

தமிழர் பண்பாட்டில் விருந்தோம்பல் பண்பு சிறப்பிடம் பெறுகிறது. புதிதாக வந்தவருக்கு உணவிடல் விருந்தோம்பல் என்றும் காக்கைக்கு உணவிடல் பாராய்கடன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. தெய்வத்திற்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக இத்தகைய நேர்த்திக்கடன் முறை சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். தலைவன் திருமணக் கோலத்தில் வரவிருப்பதைத் தலைவிக்குத் தோழி தெரிவிப்பதால் திருமணச் சடங்குகளில் விருந்திடல் பெரும்பங்கு வகிப்பதையும், அவன் வரும் காலம் முல்லைப் பூச்சூடி வருவதால் பூ பூக்கக்கூடிய காலத்தையும் (மார்கழி, தை) அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

செவ்வியல் இலக்கியங்கள் என்று போற்றப்படும் சங்க இலக்கியங்கள் இயற்கையை மட்டும் போற்றிப் பாடியவை இல்லை. அக்கால கட்டத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் அன்றாட வாழ்க்கை நிலைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாய் உள்ளது. இல்லற வாழ்க்கை பற்றிய செய்திகளைக் கூற அதாவது அகத்திணையை எடுத்து இயம்ப அஃறிணை உயிர்களின் அன்பு வாழ்க்கையை எடுத்துரைக்கின்றனர். அப்பாடல்களைப் படிக்கும் போது நாமும் ஏன் அவ்வாறு வாழக்கூடாது? ஏன் அவ்வாறு வாழவில்லை? என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இத்தகைய எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும் இலக்கியமே நல்ல இலக்கியங்களாக அமைகின்றன. 'நல்'என்ற அடைமொழி உடைய நற்றிணைக்கு இது பொருத்தம் உடையதாகவே அமைகிறது.

வள்ளல் பொன்.பாண்டித்துரைத்தேவர்

கற்பித்தலையே வாழ்வின்
கருத்தாய் கற்பித்தாய்
அதில் கலந்தே காவியமானாய்
கல்வியால் தான்
களங்கமற்ற சமுதாயம்
கட்ட முடியும் என்பதை தான்
கற்றறிந்தாய் சான்றோர்களை
காலமெல்லாம் தோற்றுவித்தாய்
கற்பிக்க ஞாலமெங்கும் பிறப்பெடுத்தாய்
கற்பித்த சில மூடரினம்
கல்வியை விற்கத்தான்
கற்றதுவே கண்முன்னே
களத்தில் நின்று போராட
கைகளில் வலுக்கொண்டு
வந்து விடு என்னோடு
வியாபாரமான கல்வியை
இன்றியமையா உரிமையாய் மாற்றிடவே
உன்னைப் போல் ஒரு கல்வி வள்ளல் இல்லை உலகில்
கறைபடியா வாழ்க்கைக்கு வித்து
கல்வி என்றுணர்ந்தே
கண்ணில் பட்டவர்க்கெல்லாம்
கலங்காது கற்பித்தாய்
கற்றலை ஊக்குவிக்க
காற்றாய் மாறியே
கல்லையும் சிற்பமாக்கும்
கலையினயும் கற்க செய்தாய்
கல்லணை
காலமெல்லாம் நீரினை
கடல் போல் தேக்கி வைப்பதைப்போல்
கல்விக்கான கடலாய் செந்தமிழ்க் கல்லூரியை தந்தாய்
காலமெல்லாம் உன் புகழ் பாட இந்த ஒரு வரலாறு போதாதா

கோ.ஜெயலட்சுமி
முதுகலை இரண்டாமாண்டு

'துணிக்காரசாமி' சிறுகதையில் மனிதநேயம்

ம.தேவி
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

மனிதநேயம் இன்னும் இம்மண்ணில் உயிர்த்து உள்ளது. என்பதனை வெளிப்படுத்தும் விதமாக துணிக்காரசாமி சிறுகதை அமைந்துள்ளது. வாழ்வில் நல்ல நிலை அடையத் துடிக்கும் மனிதர்களுக்கு ஒரு சிலர் செய்யும் சிறு உதவியே மிகப்பெரிய உதவியாக உள்ளது. மிக நல்ல நிலைக்கு சென்று விட்ட பின் அதற்கு காரணமாக இருப்பவர்களை சந்தித்து நன்றியினை தெரிவிப்பது மிக நெகிழ்ச்சியான தருணமாக அமைந்துள்ளது. பின்பு ராஜேந்திரன் தன் நினைவலைகளுக்குள் செல்வது போன்ற நிகழ்வினையும், இக்கதையில் இடம்பெறும் வருணனை, உவமை, கதைக்கரு என்பனவற்றை சு.காந்திதூரை அவர்கள் எழுதிய துணிக்காரசாமி கதை வழியாக வெளிப்படுவன வற்றை இக்கட்டுரையின் மூலம் அறியலாம்.

கதைச்சுருக்கம்

"புது வாழ்க்கை" சிறுகதை தொகுப்பில் இடம்பெறும் சிறுகதை "துணிக்காரசாமி" ஆகும். இக்கதையில் முக்கிய கதாபாத்திரம் துணிக்காரசாமி, ராஜேந்திரன், ராமுத்தாய் ஆகிய மூவரும் ஆவார். துணிக்கார சாமி அனைத்து வகைத் துணிகளை விற்பனை செய்பவர். அவரிடம் வாடிக்கையாளர்கள் கடனுக்கு துணி எடுத்து கொள்வார். சாமியின் இனிமையான பேச்சினாலே அனைவரும் கடனை சரியாக அடைப்பதுண்டு. சிறுவர்கள், பெரியவர்கள் ஆகியவருக்கு தேவையான துணிகளை வியாபாரம் செய்வார். துணிகள் அனைத்தும் தரமானவை. இக்கதையில் வரும் ராஜேந்திரனின் குடும்பசூழல் தெரிந்தும் அவனுக்கான ஆடைகளை கொடுத்து நன்றாக படிக்க கூறுகிறார். அவனும் நன்றாக படித்து ஒரு நல்ல நிலையை அடைந்தவுடன் துணிக்காரசாமியை நேரில் காண வந்தும், தன்னுடைய நன்றியையும் ராஜேந்திரன் வெளிப்படுத்துகிறான். துணிக்காரசாமி உதவியையும் தான் சிறுவயதில் விளையாடிய விளையாட்டுகளையும் மீண்டும் எண்ணிப் பார்க்கும் நிலையில் கதை முடிவடைகிறது.

துணிக்காரசாமியின் மனிதநேயம்

துணிக்காரசாமியிடம் யாரும் பேரம் பேசுவது கிடையாது. அவர் செல்லும் கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் யாவரும் கடனுக்கு தான் துணிகள் வாங்குவார். இவருடைய கணக்கில் தப்பு வராது. மரியாதைக்குரியவராக துணிக்கார சாமி வாழ்ந்து வந்தார்.

"இன்சொலால் ஈரம் அனைஇப் படிறுஇலவாம்

செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்." (கு.91)

துணிக்காரசாமியும் வாடிக்கையாளர்களிடம் தன்மையாக பேசுவார். "சிலர் இவரிடம் சொல்லாமல் சிவலோகப்பதவி அடைஞ்சுயிருப்பாக, கேள்விப்பட்டுக் கணக்க தானே நேர்

செய்வார். என் தாயி,எனக்கு மேல்கீழ், ஏழை பணக்காரர் எதுவும் கிடையாது. எல்லாரும் வேணும்.என்னால முடிஞ்ச உதவிய வேலையா செஞ்சுத்தரேன்.நீங்க பணமாத் தருகிறீங்க...நானும் என் குடும்பம் உங்களை நம்பித்தான் பசியாறிப் பொழைக்கிறோம்."(ப.39) இவ்வாறாக துணிக்கார சாமி வாடிக்கையாளர்களிடம் பணிவன்புடன் பேசுவார்.

"செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்

வானகமும் ஆற்றல் அரிது."(கு.101)

துணிக்காரசாமி தனது வியபாரிகளை முடித்துவிட்டு கிளம்பும் போது ஒரு பையன் அழுகுரல் கேட்டு அவனிடம் அன்புடன் விசாரித்தார்.அந்த பையன் கதையின் முக்கிய கதாபாத்திரமான ராஜேந்திரன். அவன் தன் தாய்,தந்தை பெயரை கூறுகின்றான். "ஏப்பா அழுத!என் டவுசர் விளையாடும் போது கிழிஞ்சு போச்சு.அம்மாட்ட கேட்டேன்.அடிச்சுப்புடிச்சு.வேற டவுசர் யில்லையா...ஒன்னு யூனிபார்ம் போக ஒன்னு தான்."(ப.44)

"பயந்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்

நன்மை கடலின் பெரிது."(கு.103)

சிறுவன் கூறியதை கேட்டுவிட்டு துணிக்காரசாமி அவன் வீட்டுக்கு அழைத்து சென்று அவன் அம்மாவிடம் பணிவன்புடன் பேசுகிறார். ராஜேந்திரனுக்கு "ஒரு யூனிபார்ம் செட்டும், தனியா ஒரு டவுசரும் தந்தார். ராமுத்தாய்க்கு ஒன்னும் சொல்லத் தோணல...."(ப.46)

"டேய்!ராஜேந்திரா படிச்சுப் பெரிய ஆளா வந்து தாத்தாவுக்குக் கடன அடை போ..."(ப.47)

துணிக்காரசாமி மிக மனிதநேயம் மிக்கவராக மற்றவருக்கு உதவும் மனப்பான்மையுடன் தன்னுடைய வியாபாரத்தை நடத்தி கொண்டு இருந்தார்.

ஏழ்மை நிலை

இக்கதையில் வறுமைக் கோடுக்கு கீழ் உள்ள மக்களின் நிலையினை மிக எதார்த்தமாக ஆசிரியர் பதிவு செய்து உள்ளார்.

"காலத்தி னால்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்

ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது."(கு.102)

அன்றாடம் உழைப்பது உணவுக்கே சரியாகும் நிலையில் துணி மணிக்கு எங்கு போவது என்ற நிலையில் ஊர் மக்கள் இருந்தனர். துணிக்காரசாமியின் தயவால் அவர்கள் கடனுக்கு துணியை வாங்கிவிட்டு தன்னிடம் காசு சேரும் போது கொடுத்து வந்தனர்.

"வயித்துப் பாட்டுக்கே கஷ்டப்படும் போது...வாய்க்கும் கைக்குமான போராட்டத்தில் நல்ல துணி மணிக்கு எங்கே போவது."(ப.34)

"கடவுள் புண்ணியத்தில் மானம் காத்த மகாராஜா.யாருக்கும் அவர் பேரு தெரியாது."(ப.37) என்று மக்கள் அவரை மனம் குளிர வாழ்த்தினர்.

மனிதனுக்கு தேவையான உணவு,உடை,இருப்பிடம் இவை மூன்றும் மிக அவசியமானவை. இதில் உணவுக்கே பஞ்சபாடாக இருக்கும் போது உடைக்கு என்ன?செய்வது என்று திண்டாடி கிடந்த நாட்கள். "யூனிபார்ம் சட்டை டவுசர் வாங்கித்தர முடியாத இயலாமை யாரிடம் சொல்ல முடியும்.கோபம் தான் தீர்வு.பலரிடம் அது மட்டுமே தீர்வு." (ப.43) பாமர மக்களின் ஏழ்மை நிலையினை தன்னுடைய சிறுகதையில் பதிவு செய்து உள்ளார்.

உவமை

சு.காந்திதுரை அவர்கள் துணிக்காரசாமி சிறுகதையில் பல இடங்களில் உவமைகளைக் கூறியுள்ள சிறப்பு போற்றத்தக்கது.

"வெளிச்சம்,கிராமத்து மனிதனின் வாழ்க்கை போலவே மினுக்கு மினுக்குன்னு....(ப.33)

"ஆடிக்காத்தில அம்மியே பறக்கையில் கொழவிக்கல் எம்மாத்திரம்?"(ப.35)

"முத்தாலம்மா இல்லாத கிராமங்கள் இருக்க முடியாது. அது போலவே துணிக்காரர் போகிற கிராமத்தில் கடவுளாகவே பந்தப்பட்டுப் போனார்."(ப.40)

"தும்பைப் பூப்போல வெள்ள அரக்கை வைச்ச சட்டை"

"கண்மாய் நிரம்பி தாம் போக்கில் தானே தண்ணீருக்காடு போவது போல அழுகை நிக்கல" (ப.44)

"வாமனத்தின் உள்ளே திரி விக்கிரம அவதாரம் மறைந்து இருப்பது போல,சிறுவன் பின்னால் ஆறடி உயரம் ஆஜானுபாகுவான மனிதன் தொடர்ந்து போனார்."(ப.45)

போன்ற உவமை வரிகளைப் பயன்படுத்தி கதைக்கு மேலும் பல சிறப்புகளைச் சேர்க்கின்றார்.

வருணனை

இக்கதையில் துணிக்காரசாமி பற்றிய வருணனை இடம் பெற்றுள்ளது.

"ஆளுனாலும் ஆளு சரியான ஆளு ஆறடியத் தாண்டியே இருப்பார். உயரம் அதுக்குத்தக்கன ஈடு தாடு,நல்ல முறுக்குன மீசை,இவரப் பாத்தா நம்ம அய்யனார் அப்பன் மாதிரிலயிருக்குன்னுப் பலர் பேசுவார்கள்."(ப.36)

"தும்பைப் பூப்போல வெள்ள அரக்கை வைச்ச சட்டை,நாலு முழம் புளு கரவச்ச வேட்டி,புளு கலர் அரக்கால் டவுசர் முழங்கால் வரைக்கும் பெரிய பையிலதான் பணப்புழக்கம்." (ப.42)

இவ்வாறு ஆசிரியர் துணிக்காரசாமி உருவத்தினை விவரித்து உள்ளார்.

பின்னோக்கு உத்தி

பின்னோக்கு உத்தி என்பது படைப்பாளி ஒரு கதைமாந்தரை பற்றி விவரிக்கும்போது துணை நிற்பது பின்னோக்கு உத்தி ஆகும். ஏற்கனவே கதை மாந்தரின்

வாழ்வில் நடந்ததை நினைவு கூறுவது பின்னோக்கு உத்தியாகும். "பின்னோக்கிய பார்வை மூலம் முன்காலத் தகவல்களை எல்லாம் கொடுப்பது சகஜமாக சிறுகதைகளில் கையாளப்படும் உத்திமுறை" என்று பின்னோக்கு உத்தியைப் பற்றிக் கூறும் சி.சு செல்லப்பா, அவ்வுத்தியை "நினைவுப்பாதை" என்று கூறுகிறார்.

இக்கதையில் வரும் ராஜேந்திரன் நல்ல நிலையினை அடைந்தவுடன், துணிக்காரசாமியை நேரில் பார்த்து தன் நன்றியை கூறிய பின்பு தன் சிறு வயதில் நடந்த நிகழ்வினை எண்ணிப் பார்க்கும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

துணிக்காரசாமியை பார்த்து விட்டு "தாயும் மகனும் விடை பெற்றபோது ராஜேந்திரன் மனக்கண்முன்னே வந்து போயின..."(ப.32)

முடிவுரை

சு.காந்திதுரை அவர்கள் எழுதிய துணிக்காரசாமி சிறுகதையில் வரும் துணிக்கார சாமிக்கு இக்கதையில் ஒருதனி இடம் உண்டு.இவர் தனது துணிகளை விற்க முற்படுவதை விட விளிம்பு நிலை மக்களையும் மற்றும் அனைவரையும் உயர்வு,தாழ்வு இன்றி யாவரிடமும் மனித நேயத்தோடும் அவர்களின் தேவைகளை அறிந்து தன்னால் இயன்றவற்றை கொடுத்தும், கடனுக்கு கொடுத்தும்,அவர்களிடம் இருக்கும்போது பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டும் ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் மனக்கசப்பு இன்றி சிறுகதை நகர்வதை காண முடிகின்றது. கதை அமைப்பு முறையை பார்க்கும் போது சிறுகதைக்கு தேவையான அம்சங்கள் நிரம்பப் பெற்று இருப்பதையும், மனிதநேயம் துணிக்காரசாமி மூலம் வெளிப்படுவதையும் இக்கட்டுரை மூலம் அறிவன ஆகும்.

துணைநூற் பட்டியல்:

- 1.சு.காந்திதுரை,புது வாழ்கை,சித்ரா பதிப்பகம்,சென்னை.
- 2.எம்.சிவசுப்ரமணியன்,திருக்குறள், Commercial publications,Sivakasi.
- 3.கி.ரா.படைப்புலகம்,நாமகள் பதிப்பகம், மதுரை.
- 4.சி.சு.செல்லப்பா,தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம்.
- 5.சி.சு.செல்லப்பா,சிறுகதை அமைப்பில் உத்திகளின் பங்கு.

தாய்மை
(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

எனது அழகை கண்டு மகிழ்ந்து
அழகை நிறுத்த அள்ளி அணைத்து
உனது தூக்கம் கெடுத்து என்னை
தூங்க வைத்து உன்னை மறந்தாய்
தாயாய் பிறந்த பொழுது உனது
தாயை எண்ணி என்னிடம் உன்னை
பெற்றவள் சாயலை கண்டு மகிழ்ந்தாய்
அன்பின் வாசலே அறிவின் ஊற்றே
எனது மகளே எனது தாயே

வெல்வாய் நீ
(நேரிசை வெண்பா)

முடிந்த உன் நாட்களை எண்ணியே நீயே
முடித்து விடாதே உன் வாழ்வை – முடிந்தவரை
போராடு வாழ்க்கையில் வெல்ல முடியா
செயல்என ஒன்றுமே இல.

செ.பவானி
இளம் இலக்கியம் மூன்றாமாண்டு

சிறு நெருப்பு

ச.நாராயணன்

முதுகலை முதலாமாண்டு

அலுவலகப் பணிக்கு வழக்கம் போல் செல்லும் பேருந்தில் ஏறினேன். நடத்துனரிடம் 10 ரூபாய் கொடுத்து பயண சீட்டு வாங்கினேன். அவர் மீதம் ஒரு ரூபாயை என்னிடம் தரும்போது கீழே விழுந்து பேருந்தின் வெளியே விழுந்தது நான் உடனே வண்டியை நிறுத்துங்கள் என்று சத்தமாக கத்தினேன் ஓட்டுநர் மடக்கென்று பேருந்தை நிறுத்தினார் நான் ஓடிப் போய் கீழே விழுந்த ஒரு ரூபாயை சில்லறையை எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் பேருந்தில் ஏறினேன். "சீ சரியான சில்லறை ஆயிருப்பான் போல" "கஞ்சத்தனம் புடிச்சவன் ஒரு ரூபாய்க்கு இப்படி அலைகிறான்" "பிச்சைக்கார பயல்" ஆளாளுக்கு ஒரு பேச்சு எதையும் கண்டு காது எடுத்த ஒரு ரூபாய் சில்லறை சட்டை பையில் போட்டுக் கொண்டேன் பேருந்தின் முயல் வேகம் ஆமை வேகத்தில் சென்ற மாட்டு வண்டி ஒன்றினை முந்தி சென்றது தொழில்நுட்பம் வளர்ந்த காலத்தில் இன்று மாட்டு வண்டிகளும் குதிரை வண்டிகளும் காண்பது அருங்காட்சியக பொருளாகிவிட்டது வீட்டுக்கு வீடு மாட்டு வண்டி கணம் மிதிவண்டிகளும் நிரம்பி வழிந்த காலம் அதுகூட இல்லாதோர்க்கு நடைவண்டி தான் பயணம் அவர்களின் கால்கள் தான் அதற்கு சக்கரங்கள் அந்த நடைவண்டியில் நானும் ஒருவன் நடந்து நடந்து சலித்துப்போன எனக்கு மிதித்துச் செல்லும் மிதிவண்டி வாங்க ஆசை ஏற்பட்டது அன்று நாள்தோறும் ஒரு ரூபாய் வைத்திருந்தால் நடுத்தர மக்கள் பத்து ரூபாய் வைத்திருந்தால் தொழிலதிபர் 100 ரூபாய் வைத்திருந்தால் ராஜா அந்த ஒரு ரூபாய்க்கு கூட வழியில்லாமல் நாளும் 50 காசு அஞ்சு காசு என்று கூழுக்கும் கஞ்சிக்கும் வேலை பார்த்த குடும்பத்தில் பிறந்தவன் நான் அத்தகைய சூழ்நிலையில் எனக்கு ஏற்பட்ட ஆசையும் பேராசை தான் இருந்தாலும் மனம் தளராது சில்லறைகளை சேமிக்க ஆரம்பித்தேன். பள்ளி செல்லும் போதே பகுதி நேரமாக நெல்லிக்கனி விற்பதும் இழந்த பழம் விற்பதும் வேலையாக வைத்திருந்தேன். அதில் வரும் சில்லறைகளை உண்டியலில் போட்டு சேமித்து வைத்திருந்தேன் ஒருநாள் பொட்டென்று உண்டியல் உடைக்கப்பட்டது உடைந்தது உண்டியல் மட்டுமல்ல என் உள்ளமும் தான் உன் உண்டியலில் இருக்கும் சில்லறைகளை வைத்து அம்மாவின் நோயை குணப்படுத்திடலாம் என்று அப்பா எடுத்துக் கூறினார். எதையும் நான் கேட்பதாக இல்லை அமுது புரண்டேன். ஏய் என்று முதுகை தட்டி அதட்டினார் எழுந்து பார்த்தேன் நடத்துனர் "என்னப்பா பகல் கனவா இறங்கு தம்பி வட்டாட்சியர் அலுவலகம் வந்துவிட்டது." பேருந்து விட்டு கீழே இறங்கினேன் இறங்கும் போது கையில் இருந்து பையில் இருந்து மதிய உணவு டிபன் கீழே விழுந்து முழுதும் கொட்டியது நான் மிகவும் விரும்பி சாப்பிடும் உணவு அதை சாப்பிடும் போது அறுசுவையும் நாவில் நடனம் ஆடும் இன்று ஒரு நேர சாப்பாட்டை தவற விட்டு விட்டேன். அலுவலக நுழைவாயிலில் என்னை இடைமறித்தார் பாட்டி ஒருவர் "தர்மம் பண்ணுங்க ராசா" என்றார் சாப்பிட்டு பல நாள் இருக்கும் பசி பாதி வயிற்றை தின்று விட்டது ஏக்கத்தோடு கையேந்திய உடம்பில் எலும்புகள் மட்டுமே மிச்சம் பணப்பையை எடுக்க கால் சட்டையில்

கைவிட்ட போது பண்ப்பையை காணவில்லை பேருந்தில் தான் விழுந்திருக்க வேண்டும் சட்டை பையில் தடவிய போது சில்லறை காசு கிடந்தது எடுத்துப்பார்த்தேன் ஒரு ரூபாய் சிரித்த முகத்தோடு சில்லறையை வாங்கியவள் நல்லாயிரு சாமி என்றால் மறுநொடியே பாட்டியின் கண்கள் நாளா புறமும் சென்றது பக்கத்தில் ஒரு தேநீர் கடைக்கு விரைந்தவள் தன்னிடம் இருக்கும் சில்லறைகளை கொடுத்து தேநீரும் வடையும் வாங்கி உண்டவள் தன் வாழ்நாள் பசியை தீர்ந்தது போல் நிம்மதி பெருமூச்சு விட்டால் பார்த்த என் உள்ளம் நெகிழ்ந்தது சில்லறைகளை அலட்சியம் செய்யும் இந்த காலத்தில் சிறிய ஒரு ரூபாய் கூட எவ்வளவு பெரிய மாற்றத்தை உண்டாக்குகிறது கண்கள் குளமாயின எல்லாவற்றுக்கும் மேல இன்றும் என் அம்மா சமையலை நான் சாப்பிட்டு கொண்டு இருக்கிறேன் சில்லறையின் சேவையால்...

படைப்பாளியாக பரிணமித்திருக்கும் மாணவன் மாயோனுக்கு பாராட்டுகள்

செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் முதுகலை முதலாமண்டு பயிலும் மாணவன் நாராயணன் அவர்கள் தனது படிப்பு மற்றும் ஆர்வத்தின் வெளிப்பாடாக கற்றது காதல் என்ற கவிதை நூலினை எழுதி வெளியிட்டு படப்பாளராகியுள்ளார். அம்மாணவனுக்கு மணிச்சிகை இதழின் சார்பாக வாழ்த்துகள்.

நூலின் பெயர் : கற்றது காதல்
 வெளியீட்டகம் : பைந்தமிழ் இலக்கியப் பேரவை
 விலை : உரூபா 100

- ஹில்கோ வியார்டோ ஸ்கோமெரஸ் : தமிழ் மதங்கள் குறிப்பாக சைவ சித்தாந்தத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு நூல்களை எழுதியவர்.
- ஜூலியன் வின்சன் (1843–1926): தமிழ் இலக்கணத்தினை பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதியவர். சீவகசிந்தாமணி மற்றும் திருக்குறளின் ஒரு பகுதியை மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டவர்.
- விண்ஸ்லோ, மிரன் (1789–1864): இவரின் தமிழ் – ஆங்கிலம் அகராதி இன்றும் சிறப்புப் பெற்றதாக விளங்குகிறது. முதன் முதலில் 67,000 சொற்களுடன் வெளியானது இந்த அகராதி. 1862 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

மு.கருப்பசாமி
இளம் இலக்கியம் இரண்டாமாண்டு

ம.ராஜராஜேஸ்வரி
முதுகலை முதலாமாண்டு

தமிழ்ப் புத்தாண்டு 'சித்திரை' யா ? 'தை' யா?

'தை முதல்நாளே' தமிழ்ப்புத்தாண்டு என்று பல்வேறு தமிழறிஞர்கள் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம்முதல் ஆராய்ந்து கூறிவருகின்றனர். அவ்வாறு கூறிய தமிழ் அறிஞர்களுள் முக்கியமான முதன்மையான பத்து தமிழ் அறிஞர்கள் குறித்து ஒரு சிறுகுறிப்பு.

01. மறைமலை அடிகளார்

19ஆம் நூற்றாண்டு தமிழ் அறிஞர். தனித்தமிழ் இயக்கத்தை தொடங்கியவர். தை முதல் நாளே தமிழ்ப்புத்தாண்டு என தமிழ் அறிஞர்கள் கூடி முடிவுசெய்யப்பட்ட மாநாட்டில் தலைமை பொறுப்பு வகித்தவர்களில் மிக முக்கியமானவர். முதன்மை சைவ சித்தாந்தவாதி.

02. தேவநேயப் பாவாணர்

20ஆம் நூற்றாண்டு தமிழறிஞர். தமிழ் மொழியின் சொற்களை ஆழமாக ஆராய்ச்சி செய்தவர். தமிழ் தேசியத்தந்தை பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களின் ஆசிரியர் தேவநேயப் பாவாணர்.

03. பெருஞ்சித்திரனார்

20ஆம் நூற்றாண்டு தமிழறிஞர். இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் , தமிழீழ போராட்டம் ஆகியவற்றில் முதன்மை பங்கு வகித்தவர். இதற்காக பலமுறை சிறைவாசம் அனுபவித்தவர். அஞ்சல் துறையில் பணியாற்றிக்கொண்டே 'பெருஞ்சித்திரன்' என்ற புனைப்பெயரில் பத்திரிகைகளில் எழுதினார். தமிழீழ விடுதலையை தமிழகத்தில் பிரச்சாரம் செய்தவர்.

04. மு.வரதராசனார்

சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக பணியாற்றினார். மூவ என்று அழைக்கப்பட்ட இவர் தமிழில் முனைவர் பட்டம் பெற்றது மட்டுமின்றி 10 ஆண்டுகள் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறை தலைவராக பணியாற்றினார்.இவர் தமிழ் புத்தாண்டு குறித்து கூறியதாவது:-

“உண்ணுவதிலும் புதுமை, உடுப்பதில் புதுமை, வீட்டில் புதுமை, மனதிலும் புதுமை, புதிய பச்சரிசியை பொங்குவார்கள். புதிய ஆடைகளை வாங்கி உடுப்பார்கள். வீட்டுக்கு வெள்ளை அடித்து அழகு செய்வார்கள். தெருவில் புது மண் போட்டு, செம்மண் இட்டு, ஒழுங்கு செய்வார்கள். ஊரெல்லாம் திருவிழா நடத்துவார்கள். இப்படி நகரங்களில் புத்தாண்டு பிறப்பாக பொங்கல் கொண்டாடுகிறார்கள்.”

05. கி.ஆ.பெ. விசுவநாதர்

முத்தமிழ்க் காவலர் என்று அறியப்படும் இவர். நீதிக்கட்சியில் மிக முக்கியமான பங்கு வகித்த முன்னோடி. முறையான பள்ளிக்கல்வி இல்லையென்றாலும் திருவிக, சோமசுந்தர பாரதியார் முதலிய தமிழறிஞர்கள் மூலமாக தமிழ் பயின்று 'தமிழ் இலக்கண கடல்' என அழைக்கப்படலானார்.

06. திரு.வி.க

தமிழ்த்தென்றல் என்று அழைக்கப்படும் திருவிக , தேச விடுதலைக்கு தொண்டாற்றியவர். திராவிடன் , தேசபக்தன் , நவசக்தி உள்ளிட்ட இதழ்களின் ஆசிரியராக பணியாற்றியவர். பொதுவுடமை கொள்கையை கைகொண்ட இவர் தொழிலாளர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக தொழிற்சங்கம் கட்டினார்.

07. பாரதிதாசனார்

புரட்சிகவிஞர் என்று அறியப்பட்ட இவர் , பாரதியின் மீது கொண்ட பற்றினால் பாரதிதாசன் என தன் பெயரை மாற்றிக்கொண்டார். 80க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் நூல்களை எழுதியுள்ளார். புதுச்சேரி சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்தவர். இவரின் எழுத்துகள் தமிழ்நாடு அரசால் நாட்டுடைமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

08. கா.சுப்பிரமணியனார்

சட்டக்கல்லூரி விரிவுரையாளராக இருந்தவர். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை முதன்முதலில் எழுதிய தமிழ் அறிஞர். 50க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியவர். சைவ சித்தாந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்.

09. ந.மு.வேங்கடசாமியார்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக பணியாற்றியவர். வேளிர் வரலாறு, கள்ளர் சரித்திரம் , சோழர் சரித்திரம் ஆகிய நூல்களை எழுதியவர். பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் மற்றும் ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் சிலவற்றுக்கு உரை எழுதியவர்.

10. சோமசுந்தர் பாரதியார்

நாவலர் என்று அழைக்கப்பட்ட இவர் மூத்த தமிழ் அறிஞர். வழக்கறிஞராக பணியாற்றிய இவர் இந்திய தேசிய காங்கிரசில் இணைந்து விடுதலை போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர். இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் முதன்மை பங்கு வகித்து பல்வேறு தமிழ்ப்பாடல்களை எழுதியவர். தை முதல் நாளே தமிழ் புத்தாண்டு என்று சொல்வதற்கு , பல்வேறு காரணங்களை தமிழறிஞர்கள் முன்வைக்கிறார்கள் அவற்றுள் சில:

பழந்தமிழர்கள் தங்களது அறிவுக்கு உகந்தவாறு காலங்களைக் கணித்தார்கள். மழை, வெயில், குளிர், பனி, தென்றல், வாடை இவை மாறி மாறிப் பருவ காலங்களில் இயற்கை மனிதனை ஆண்டு வந்ததால் தமிழர்கள் ஒரு வருடத்தை 'ஆண்டு' என்று குறிப்பிட்டனர். அவ்வாறே தன்னை ஆள்பவனையும், வணங்கும் கடவுளையும் ஆண்டவன் என்று குறிப்பிட்டனர். ஒரு ஆண்டை தமிழன் ஆறு பருவ காலமாகப் பிரித்தான்.

1. இளவேனில் (தை மாசி), முதுவேனில் (பங்குனி, சித்திரை), கார் (வைகாசி, ஆனி), கூதிர் (ஆடி, ஆவணி), முன்பனி (புரட்டாசி, அய்யப்பசி), பின் பனி (கார்த்திகை மார்கழி). தமிழன் தன் வாழ்வை இளவேனிற் காலத்தில் தொடங்கினான்.

இதையே ஆண்டின் துவக்கமாகக் கொண்டான். எனவே தை மாத முதல் நாளே ஆண்டின் துவக்கமாகக் கொண்டான். இவை தை முதல் நாளே தமிழர்களுக்கான புத்தாண்டு என்பதற்கான வாழ்வியல் காரணங்கள்.

2. “தை” மாதத்தைப்பற்றி இலக்கியங்கள் பெருமை பேசுவதால் அதுவே புத்தாண்டின் தொடக்கம்.

“தைஇத் திங்கள் தண்கயம் படியும்” என்று நற்றிணையும்,

“தைஇத் திங்கள் தண்ணிய தரினும்” எனக் குறுந்தொகையும்

“தைஇத் திங்கள் தண்கயம் போல்” என புறநானூறும்

“தையில் நீராடி தவம் தலைப்படுவாயோ” என கலித்தொகையும் பாடியுள்ளது.

இவை அனைத்தும் தை மாதத்தை மட்டுமே சிறப்பித்துள்ளன.

3. குறிஞ்சி , முல்லை , மருதம் நெய்தல் ,பாலை என ஐவகை தமிழ் நிலத்தில் பாலை என்பதொன்று தனியாக இருந்ததில்லை. குறிஞ்சி நிலத்திலும் முல்லை நிலத்திலும் ஏற்படும் பருவநிலை மாற்றத்தினால் புல் பூண்டு, செடி , கொடி இன்றி காய்ந்து பாலை நிலமாக மாறிவிடும். இது சித்திரையின் போதுதான் நிகழும். எனவே இத்தகைய வருந்தத்தக்க காலநிலையை புத்தாண்டாக கொண்டாடியிருக்க முடியாது.

இந்த முடிவுகளை எட்ட காரணமாக இருந்த சந்திப்புகள் குறித்து இங்கே பார்ப்போம்:-

1921ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்க்கடல் மறைமலையடிகள் தலைமையில் 500க்கும் மேற்பட்ட புலவர் பெருமக்கள் கூடி எடுத்த மூன்று முக்கிய முடிவுகள்.

(1) திருவள்ளூர் பெயரில் தொடர் ஆண்டு பின்பற்றுவது.

(2) அதையே தமிழர் ஆண்டு எனக் கொள்வது.

(3) திருவள்ளூர் காலம் கி.மு.31

திருவள்ளூர் ஆண்டுக்கு முதல் மாதம் தை. இறுதி மாதம் மார்கழி. புத்தாண்டுத் தொடக்கம் தை முதல் நாள், கிழமைகள் வழக்கில் உள்ளவை என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

அதன்பின்னர் திருச்சியில் 1937 டிசம்பர் 26 இல் தமிழர் மாநாடு நடந்தது. நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்களின் தலைமையில் நடந்த அந்த மாநாட்டில் தந்தை பெரியார், கா.சு.பிள்ளை, தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார், தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.க., தமிழ்க்கடல் மறைமலையடிகள் உள்ளிட்டோர் கூடினர். தமிழ்க்கடல் மறைமலையடிகள் சான்றுகளுடன் முதல் நாள் தமிழ்ப் புத்தாண்டு தொடக்கம், பொங்கலே தமிழர் விழா என்று அறுதியிட்டுப் பேசினார். அதை தந்தைப் பெரியாரும் அம்மாநாட்டு மேடையிலேயே ஆமோதித்தார்.

60 ஆண்டுகள் என்று சொல்லப்படுபவற்றுள் ஒன்றேனும் தமிழில் இல்லை. நாரதரும் கிருஷ்ணனும் உறவு கொண்டு பெற்ற குழந்தைகளே ‘பிரபவ முதல் அட்சய முடிய 60 ஆண்டுகள்’ என்று தமிழ்க் கலை களஞ்சியமான ‘அபிதான சிந்தாமணி’ கூறுகிறது. இந்தப் புராணக் கதை அருவருப்பான, அறிவுக்கு ஒவ்வாத ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதும் தமிழறிஞர்களின் வாதமாக உள்ளது. அவற்றை தமிழன் என்று தன்னைச் சொல்லிக் கொள்ளும் தன்மானம் உள்ள

ஒருவனாவது தமிழ் ஆண்டுகள் என ஒப்புக் கொள்வானா? என தந்தைப் பெரியாரும் சித்திரையை தமிழ் புத்தாண்டாகக் கருதுவதை கடுமையாக விமர்சித்துள்ளார்.

ஒரு ஆண்டு என்பது ஒன்று, இரண்டு, மூன்று , நான்கு, என்று வரிசையாக சென்று கொண்டே இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் 1ஆம் ஆண்டு என்ன நடந்தது? இரண்டாம் ஆண்டு என்ன நடந்தது 50ஆம்ஆண்டு என்ன நடந்தது? 61ஆம் ஆண்டு என்ன நடந்தது என்பது போன்றவற்றை நாம் புரிந்துகொள்ள இயலும்.

சித்திரையை புத்தாண்டாக கொண்டுள்ள ஆண்டுவரிசை என்பது அறுபதுடன் முடிந்து பின்னர் மீண்டும் ஒன்றிலிருந்து ஆரம்பிக்கும். இப்படி சுழற்சி முறையில் ஆண்டுகள் மீண்டும் ஒன்றிலிருந்து துவங்கினால் எந்த ஆண்டு என்ன நடந்தது ? என்பது அறுதியிட்டு சொல்லமுடியாத குழப்ப நிலையே மிஞ்சும்.

எனவே அறிவுக்கு ஒவ்வாத, பயன்பாட்டிற்கு ஒவ்வாத இந்த ஆண்டுகளை தமிழ் ஆண்டு முறையாக தமிழர்கள் கடைபிடித்து வந்திருக்கமாட்டார்கள் என்பது தமிழறிஞர்களின் வாதம். மேலும் இந்த சித்திரை புத்தாண்டு என சொல்லப்படும் ஆண்டுமுறை இடைச்செருகலாக வந்து சேர்ந்தது எனவும் அவர்கள் கருதுகின்றனர். இதனால் மட்டுமின்றி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஆராய்ந்து தமிழரின் நிலப் பிரிவினை , பருவ காலப் பிரிவினை மற்றும் தை போற்றுதலுக்குரிய மாதமாக இருந்தமை இவற்றை வைத்து 'தை முதல் நாளே தமிழ்ப் புத்தாண்டு' என தமிழறிஞர்கள் முடிவு வந்துள்ளார்கள்!

நன்றி : <https://youturn.in/articles/thai-first-tamil-new-year.html>

பிழையின்றி எழுதுவோம்

இயக்குநர் / இயக்குனர் எது சரி?

பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், படக்கலை இயக்குநர், துறைகள் சார்ந்த இயக்குநர்கள் என்று இன்று நாடு முழுவதும் பல்வேறு துறைகளில் இயக்குநர் தொகை பெருகிவருகிறது.

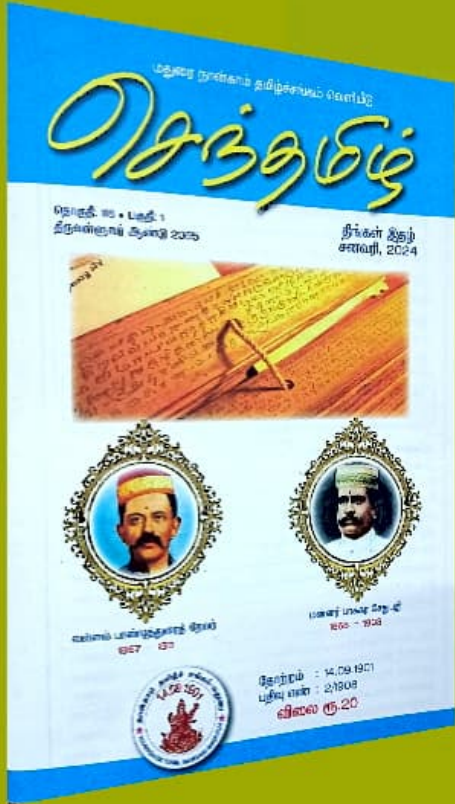
இயக்குநர் மட்டுமன்று; பேருந்தை ஓட்டுநர் அதை நடத்துநர், கூட்டத்தில் பேசுநர், மேடையில் பாடுநர், வல்லுநர் குழு இவ்வாறு பெருகுநர் பலர்.

இயக்குநரகம் ஒவ்வொரு துறைக்கும் உண்டு. இயக்குபவன் ஒன்றை நடத்துகின்ற - இயக்குகின்ற வழிகாட்டி - தலைவன் - மேலாண்மையன் ஆவான். இயக்கினன், ஓட்டினன், நடத்தினன் என்பன வினைச்சொற்கள். ஒரு வினையை செயலை இயக்குபவன், ஓட்டுபவன், நடத்துபவன் எனப்பெயர்த்த தன்மைப்படுத்தும்போது இயக்குநன், நடத்துநன், ஓட்டுநன், பேசுநன் என்றே வரும். தந்நகரம் (ந) கட்டாயம் போடவேண்டும்.

இவற்றை இயக்குனன், நடத்துனன், ஓட்டுனன் என்பன போல, 'ன' கரத்தைப் போட்டுப் பலர் எழுதிவிடுவது தப்பு. இது ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர், தப்புத்தப்பாய்ச்செய்யும் பெருந்தப்பு. வினைச்சொல்லைப் பெயர்த்த தன்மைப்படுத்தும் போது 'நகர'த்தைப் போடுவது- 'ந' எழுத்தைப் போடுவது, தமிழ்மரபு. பொருநன் (போர் செய்பவன், ஒருவரைப் போல் வேடமிட்டு நடிப்பவன்), மகிழ்நன் (மகிழ்பவன், மருத நிலத்தலைவன்) மற்றும் உசாவுநர் (உசாவுவோர், நலம் விசாரிப்போர்). கேட்குநர் (சொல்வதைச் செவியால் கேட்பவர்) என இவ்வாறு வினைகள் பெயர் வடிவமாக ஆக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. சங்க காலந்தொட்டு வரும் மரபு இது.

இதனை அறியுநர், ஆய்குநர், ஆர்வம் காட்டுநர் அனைவரும் இயக்குநர், ஓட்டுநர், நடத்துநர் என்றே தடுமாற்றமின்றி எழுதுவார்களாக! அங்ஙனம் 'எழுது நரே' தமிழ் 'அறியுநர்' ஆவர்.

நன்றி : தமிழில் அடிக்கடி நேரும் பிழைகள் – பேராசிரியர் தமிழறிஞர் தமிழண்ணல்

**மதுரை நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத்திலிருந்து
1902 முதல் திங்கள்தோறும் வெளிவரும்
தனித்தமிழ் திங்களிதழ் 'செந்தமிழ்'
வாங்கிப் படிப்பீர்.**

தொடர்புக்கு

முனைவர் ஜெ.போ.சாந்திதேவி

முதல்வர் (டொ), செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை

மின்னஞ்சல் : principalsenthamilcollege@gmail.com